

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/879**ze dne 20. května 2019,****kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o schopnost úvěrových institucí a investičních podniků absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, a směrnice 98/26/ES**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky, ⁽¹⁾s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru, ⁽²⁾v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 9. listopadu 2015 zveřejnila Rada pro finanční stabilitu specifikaci celkové kapacity pro absorpci ztrát („standard TLAC“), která byla schválena skupinou G20 v listopadu 2015. Účelem standardu TLAC je zajistit, aby globální systémově významné banky, v právním rámci Unie označované jako globální systémově významné instituce (neboli „G-SVI“), měly nezbytnou kapacitu pro absorpci ztrát a rekapitalizaci, která pomůže zajistit, že během řešení krize a bezprostředně po něm mohou tyto instituce i nadále vykonávat své zásadní funkce, aniž by byly zapotřebí peníze daňových poplatníků, tedy veřejné finanční prostředky, a aniž by byla ohrožena finanční stabilita. Ve svém sdělení ze dne 24. listopadu 2015 nazvaném „Dokončení bankovní unie“ se Komise zavázala, že do konce roku 2016 předloží legislativní návrh, který by umožnil provedení standardu TLAC v právu Unie v mezinárodně dohodnuté lhůtě do roku 2019.
- (2) Provedení standardu TLAC v právu Unie musí zohlednit stávající minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky specifický pro jednotlivé instituce, který se použije na všechny úvěrové instituce a investiční podniky (instituce) usazené v Unii, jakož i na jiné subjekty podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ⁽⁴⁾ (subjekty). Jelikož standard TLAC a minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky sledují stejný cíl – zajistit, aby měly instituce a subjekty usazené v Unii dostatečnou schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace – měly by být tyto dva požadavky vzájemně se doplňujícími prvky společného rámce.

Z operačního hlediska by harmonizovaná minimální úroveň standardu TLAC pro G-SVI (dále jen „minimální požadavek TLAC“) měla být zavedena do právních předpisů Unie prostřednictvím změn nařízení (EU) č. 575/2013 ⁽⁵⁾, zatímco navýšení pro G-SVI specifické pro jednotlivé instituce a požadavek na jednotlivé instituce, které nejsou G-SVI, označovaný jako minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, by měly být řešeny prostřednictvím cílených změn směrnice 2014/59/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ⁽⁶⁾. Ustanovení směrnice 2014/59/EU, ve znění této směrnice, o schopnosti absorbovat ztráty

⁽¹⁾ Úř. věst. C 34, 31.1.2018, s. 17.

⁽²⁾ Úř. věst. C 209, 30.6.2017, s. 36.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. května 2019.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o omezitelných požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

a schopnosti rekapitalizace institucí a subjektů by měla být uplatňována konzistentně s obdobnými ustanoveními nařízení (EU) č. 575/2013 a (EU) č. 806/2014 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽⁷⁾.

- (3) Absence harmonizovaných pravidel Unie, pokud jde o provedení standardu TLAC v Unii, by vedla ke vzniku dodatečných nákladů a právní nejistoty a ke ztížení použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů v případě přeshraničních institucí a subjektů. Tato absence harmonizovaných pravidel Unie také vede k narušování hospodářské soutěže na vnitřním trhu vzhledem k tomu, že náklady institucí a subjektů spojené s dodržováním stávajících požadavků a standardu TLAC se mohou v rámci Unie výrazně lišit. Z toho důvodu je nutné odstranit uvedené překážky fungování vnitřního trhu a zabránit narušování hospodářské soutěže vyplývajícímu z absence harmonizovaných pravidel Unie, pokud jde o provedení standardu TLAC. Proto je vhodným právním základem této směrnice článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- (4) Směrnice 2014/59/EU by v souladu se standardem TLAC měla i nadále uznávat strategii řešení krize v jednom subjektu skupiny i strategii řešení krize ve více subjektech skupiny. V rámci strategie řešení krize v jednom subjektu skupiny je řešena krize pouze v jednom subjektu skupiny (obvykle se jedná o mateřský podnik), zatímco jiné subjekty skupiny (obvykle fungující dceřiné podniky) nejsou zařazeny do řešení krize, ale převádějí své ztráty a rekapitalizační potřeby na subjekt, jehož krize má být řešena. V rámci strategie řešení krize ve více subjektech skupiny může být řešena krize ve více než jednom subjektu skupiny. Za účelem účinného uplatňování požadované strategie řešení krize je důležité jasně vymezit subjekty, u nichž je třeba řešit krizovou situaci („subjekty řešící krizi“), tedy subjekty, vůči nimž by bylo možné opatření k řešení krize uplatňovat, společně s dceřinými podniky, které k nim patří („skupiny řešící krizi“). Toto vymezení je navíc důležité pro určení toho, na jaké úrovni by instituce a subjekty měly uplatňovat pravidla týkající se schopnosti absorbovat ztráty a schopnosti rekapitalizace. Je proto nutné zavést pojmy „subjekt řešící krizi“ a „skupina řešící krizi“ a pozměnit směrnici 2014/59/EU, pokud jde o plánování řešení krize na úrovni skupiny, s cílem stanovit výslovný požadavek, aby orgány příslušné k řešení krize určily v rámci konkrétní skupiny subjekty řešící krizi a skupiny řešící krizi a aby náležitě posoudily důsledky plánovaných opatření v rámci této skupiny s cílem zajistit účinné řešení krize na úrovni skupiny.
- (5) Členské státy by měly zajistit, aby instituce a subjekty měly dostatečnou schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace pro zajištění hladké a rychlé absorpce ztrát a rekapitalizace s minimálním dopadem na daňové poplatníky a finanční stabilitu. Uvedeného cíle by se mělo dosáhnout tím, že budou instituce dodržovat svůj specifický minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, jak stanoví směrnice 2014/59/EU.
- (6) Za účelem sladění jmenovatelů uplatňovaných při měření schopnosti institucí a subjektů absorbovat ztráty a jejich schopnosti rekapitalizace se jmenovateli uvedenými ve standardu TLAC by minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky měl být vyjádřen jako procentní podíl celkového objemu rizikové expozice a celkové míry expozic příslušné instituce nebo příslušného subjektu a instituce či subjekty by měly současně splňovat úrovně vyplývající z obou měření.
- (7) S kritérii způsobilosti, která musí nástroje splnit, aby byly uznány jako způsobilé závazky TLAC nebo minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky, je nutno včas seznámit trhy, aby bylo usnadněno dlouhodobé plánování vydávání nástrojů a získána jistota ohledně nezbytných rezerv.
- (8) Pro zajištění rovných podmínek pro instituce a subjekty usazené v Unii, a to i na celosvětové úrovni, by kritéria způsobilosti pro závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů pro účely minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky měla být úzce sladěna s kritérii uvedenými v nařízení (EU) č. 575/2013 pro účely minimálního požadavku TLAC, ale měla by podléhat doplňkovým úpravám a požadavkům zavedeným v této směrnici. Zejména určité dluhové nástroje s vloženým derivátovým prvkem, jako jsou určité strukturované dluhopisy, by měly být za jistých podmínek způsobilé plnit minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, pokud mají fixní nebo rostoucí výši jistiny splatnou v okamžiku splatnosti, která je předem známa, přičemž od tohoto derivátového prvku se odvozuje pouze doplňující výnos, který závisí na výkonnosti referenčního aktiva. S ohledem na tyto podmínky by tyto dluhové nástroje měly mít vysokou schopnost absorbovat ztráty a být snadno použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů v případě řešení krize. Pokud instituce nebo subjekty drží kapitál

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

nad rámec kapitálových požadavků, tato skutečnost by sama o sobě neměla mít vliv na rozhodnutí ohledně určení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky. Instituce a subjekty by navíc měly mít možnost splnit jakoukoli část svého minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky prostřednictvím kapitálu.

- (9) Rozsah závazků používaných pro splnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky zahrnuje v zásadě všechny závazky vyplývající z pohledávek běžných, nezajištěných věřitelů (nepodřízené závazky), pokud splňují konkrétní kritéria způsobilosti stanovená v této směrnici. Za účelem zvýšení způsobilosti institucí a subjektů k řešení krize prostřednictvím efektivního použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů by orgány příslušné k řešení krize měly mít možnost požadovat, aby byl minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky plněn prostřednictvím kapitálu a jiných podřízených závazků, zejména jsou-li dány jasné známky toho, že věřitelé zapojení do procesu rekapitalizace z vnitřních zdrojů pravděpodobně ponесou při řešení krize ztráty vyšší, než by jinak utrpěli v rámci běžného úpadkového řízení. Orgány příslušné k řešení krize by měly rovněž posoudit, zda je třeba od institucí a subjektů vyžadovat splnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky prostřednictvím kapitálu a jiných podřízených závazků, pokud výše závazků vyloučených z použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů dosáhne v rámci třídy závazků zahrnující závazky způsobilé pro minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky určité prahové úrovně. Instituce a subjekty by měly plnit minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky prostřednictvím kapitálu a jiných podřízených závazků v rozsahu nezbytném k zabránění tomu, aby jejich věřitelé nesli ztráty vyšší, než by jinak utrpěli v rámci běžného úpadkového řízení.
- (10) Případným podřízením dluhových nástrojů požadovaným orgány příslušnými k řešení krize pro účely minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky by neměla být dotčena možnost částečně plnit minimální požadavek TLAC prostřednictvím nepodřízených dluhových nástrojů v souladu s nařízením (EU) č. 575/2013, kterou standard TLAC připouští. Orgány příslušné k řešení krize by v případě subjektů řešících krizi G-SVI, subjektů řešících krizi v rámci skupin řešících krizi s aktivy převyšujícími 100 miliard EUR (nejvýznamnější banky) a subjektů řešících krizi v rámci některých menších skupin řešících krizi, u nichž se považuje za pravděpodobné, že by mohly v případě selhání představovat systémové riziko, měly mít možnost při zohlednění převahy vkladů a absence dluhových nástrojů v modelu financování, omezeného přístupu na kapitálové trhy se způsobilými závazky a závislosti na kmenovém kapitálu tier 1 při plnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky požadovat, aby byla část minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky rovnající se úrovni absorpce ztrát a rekapitalizace podle čl. 37 odst. 10 a čl. 44 odst. 5 směrnice 2014/59/EU ve znění této směrnice plněna prostřednictvím kapitálu a jiných podřízených závazků, včetně kapitálu použitého ke splnění požadavku kombinovaných kapitálových rezerv podle směrnice 2013/36/EU.
- (11) Orgány příslušné k řešení krize by měly mít možnost snížit na žádost subjektu řešícího krizi část minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky, která má být plněna prostřednictvím kapitálu a jiných podřízených závazků, až na hranici, která představuje poměrnou část možného snížení podle čl. 72b odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 ve vztahu k minimálnímu požadavku TLAC stanovenému v témže nařízení. V souladu se zásadou proporcionality by měly mít orgány příslušné k řešení krize možnost požadovat, aby byl minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky plněn prostřednictvím kapitálu a jiných podřízených závazků v rozsahu, v němž celková úroveň požadované podřízenosti ve formě položek kapitálu a způsobilých závazků z důvodu povinnosti institucí a subjektů dodržovat minimální požadavek TLAC, minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky a případně požadavek kombinovaných kapitálových rezerv podle směrnice 2013/36/EU nepřevyšuje úroveň absorpce ztrát a rekapitalizace podle čl. 37 odst. 10 a čl. 44 odst. 5 směrnice 2014/59/EU ve znění této směrnice nebo výslednou hodnotu vzorce stanoveného touto směrnicí, založeného na obezřetnostních požadavcích v rámci pilíře 1 a pilíře 2 a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, podle toho, co je vyšší.
- (12) U konkrétních nejvýznamnějších bank by orgány příslušné k řešení krize měly – s výhradou podmínek, které samy posoudí – minimální požadavek podřízenosti omezit na určitou prahovou úroveň, rovněž s přihlédnutím k možnému riziku nepřiměřeného dopadu na model podnikání daných institucí. Tímto omezením by neměla být dotčena možnost stanovit požadavek podřízenosti nad tento limit prostřednictvím požadavku podřízenosti v rámci pilíře 2, a to rovněž s výhradou podmínek platných pro pilíř 2 a na základě alternativních kritérií, zejména překážek způsobilosti k řešení krize nebo proveditelnosti a důvěryhodnosti strategie řešení krize či rizikovitosti instituce.
- (13) Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky by měl institucím a subjektům umožňovat absorpci ztrát očekávaných při řešení krize nebo případně v okamžiku neživotaschopnosti a rekapitalizaci po provedení opatření stanovených v plánu řešení krize nebo po vyřešení krize skupiny řešící krizi. Orgány příslušné k řešení krize by na základě jimi zvolené strategie řešení krize měly řádně odůvodnit ulouženou úroveň minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky a tuto úroveň by měly bez zbytečného odkladu přezkoumat s cílem zohlednit jakékoli změny ve výši požadavku uvedeného v článku 104a směrnice 2013/36/EU. Uložená úroveň minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky by jako taková měla představovat souhrn objemů ztrát očekávaných při řešení krize, který odpovídá požadavkům instituce nebo subjektu na kapitál a rekapitalizační částku, která instituci nebo subjektu umožní, aby po vyřešení krize nebo po uplatnění pravomocí k odpisu nebo

konverzi splnily požadavky na kapitál potřebné pro získání povolení k pokračování činností na základě zvolené strategie řešení krize. Rekapitalizační částky by měl orgán příslušný k řešení krize upravit směrem dolů či nahoru v případě jakýchkoli změn plynoucích z opatření stanovených v plánu řešení krize.

- (14) Orgán příslušný k řešení krize by měl mít možnost zvýšit rekapitalizační částku, aby byla zajištěna dostatečná důvěra trhu v danou instituci nebo subjekt po provedení opatření stanovených v plánu řešení krize. Požadovaná úroveň rezervy tržní důvěry by měla instituci nebo subjektu umožnit, aby i nadále splňovaly podmínky pro povolení po náležitou dobu včetně toho, aby instituce nebo subjekt mohly pokrýt náklady na restrukturalizaci svých činností po vyřešení krize a udržet si dostatečnou důvěru trhu. Tato rezerva tržní důvěry by měla být stanovena odkazem na část požadavku kombinovaných kapitálových rezerv podle směrnice 2013/36/EU. Výši rezervy tržní důvěry by měly orgány příslušné k řešení krize upravit směrem dolů, pokud je k zajištění dostatečné důvěry trhů dostačující úroveň nižší, nebo směrem nahoru, pokud je nezbytná úroveň vyšší pro zajištění toho, aby po opatřeních stanovených v plánu řešení krize subjekt i nadále splňoval podmínky pro povolení po náležitou dobu a udržel si dostatečnou důvěru trhu.
- (15) V souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075⁽⁸⁾ by orgány příslušné k řešení krize měly posoudit investorskou základnu nástrojů pro minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky dané instituce nebo subjektu. Již samotné držení významné části nástrojů pro minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky dané instituce nebo subjektu neprofesionálními investory, kteří nemuseli obdržet řádné upozornění na možná rizika, může samo o sobě představovat překážku způsobilosti k řešení krize. Pokud navíc velkou část nástrojů pro minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky určité instituce nebo subjektu drží jiné instituce nebo subjekty, mohly by překážku způsobilosti k řešení krize představovat rovněž systémové dopady odpisu nebo konverze. Pokud orgán příslušný k řešení krize konstatuje překážku způsobilosti k řešení krize vyplývající z velikosti a povahy určité investorské základny, měl by mít možnost instituci nebo subjektu doporučit, aby tuto překážku řešil.
- (16) S cílem zajistit, aby neprofesionální investoři neinvestovali nadměrně do některých dluhových nástrojů, které jsou způsobilé pro minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, měly by členské státy zajistit, aby minimální jmenovitá hodnota takových nástrojů byla poměrně vysoká nebo aby investice do takových nástrojů nepředstavovaly nadměrnou část portfolia investora. Tento požadavek by se měl vztahovat pouze na nástroje vydané po dni provedení této směrnice. Tento požadavek není směrnicí 2014/65/EU dostatečně pokryt, a měl by proto být vymahatelný podle směrnice 2014/59/EU a současně by jím neměla být dotčena pravidla týkající se ochrany investorů stanovená ve směrnici 2014/65/EU. Pokud při plnění svých úkolů odhalí orgány příslušné k řešení krize důkazy o možném porušování směrnice 2014/65/EU, měly by mít možnost vyměnit si důvěrné informace s orgány pro dohled nad tržním chováním pro účely vymáhání uvedené směrnice. Dále by členské státy rovněž měly mít možnost dále omezit uvádění na trh a prodej některých jiných nástrojů určitým investorům.
- (17) Pro zvýšení způsobilosti k řešení krize by orgány příslušné k řešení krize měly mít možnost kromě minimálního požadavku TLAC podle nařízení (EU) č. 575/2013 uložit G-SVI i minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky specifický pro jednotlivé instituce. Tento minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky specifický pro jednotlivé instituce by měl být uložen v případě, že minimální požadavek TLAC není dostatečný pro absorpci ztrát a rekapitalizaci G-SVI v rámci zvolené strategie řešení krize.
- (18) Při stanovení úrovně minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky by orgány příslušné k řešení krize měly posoudit míru systémového významu instituce nebo subjektu a potenciální nepříznivý dopad jejich selhání na finanční stabilitu. Měly by zohlednit potřebu rovných podmínek mezi G-SVI a jinými srovnatelnými institucemi nebo subjekty se systémovým významem v rámci Unie. Minimální požadavek na kapitál a způsobilé

⁽⁸⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075 ze dne 23. března 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující obsah ozdravných plánů, plánů řešení krize a skupinových plánů řešení krize, minimální kritéria, která má příslušný orgán posoudit v souvislosti s ozdravnými plány a skupinovými ozdravnými plány, podmínky vnitroskupinové finanční podpory, požadavky na nezávislé odhadce, smluvní uznání pravomoci k odpisu a konverzi, postupy a obsah požadavků na oznamování a oznámení o pozastavení, jakož i běžné fungování kolegií k řešení krize (Úř. věst. L 184, 8.7.2016, s. 1).

závazky institucí nebo subjektů, které nejsou G-SVI, ale jejichž systémový význam v rámci Unie je srovnatelný se systémovým významem G-SVI, by se tudíž neměl neúměrně odlišovat od úrovně a složení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky obecně stanoveného pro G-SVI.

- (19) V souladu s nařízením (EU) č. 575/2013 by instituce nebo subjekty, které jsou určeny jako subjekty řešící krizi, měly podléhat minimálnímu požadavku na kapitál a způsobilé závazky pouze na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi. To znamená, že subjekty řešící krizi by za účelem splnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky měly být povinny vydávat externím třetím věřitelům způsobilé nástroje a položky, které by byly použity k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, pokud by se subjekt řešící krizi dostal do režimu řešení krize.
- (20) Instituce nebo subjekty, které nejsou subjekty řešícími krizi, by měly minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky plnit na individuální úrovni. Potřeby těchto institucí s ohledem na absorpci ztrát a rekapitalizaci by měly obecně pokrývat jejich příslušné subjekty řešící krizi prostřednictvím toho, že subjekty řešící krizi získají přímo či nepřímo kapitálové nástroje a nástroje způsobilých závazků vydané uvedenými institucemi nebo subjekty, a jejich odpisem nebo konverzí na nástroje účasti, pokud uvedené instituce již nejsou životaschopné. Jako takový by měl být minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky použitelný na instituce nebo subjekty, které nejsou subjekty řešícími krizi, uplatňován společně a soudržně s požadavky použitelnými na subjekty řešící krizi. To by orgánům příslušným k řešení krize mělo umožnit řešit krizi skupiny řešící krizi, aniž by byly do procesu řešení krize zahrnuty některé její dceřiné podniky, čímž se zabrání možnému narušení trhu. Uplatnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky na instituce nebo subjekty, které nejsou subjekty řešícími krizi, by mělo být v souladu se zvolenou strategií řešení krize, zejména by nemělo měnit vlastnický vztah mezi institucemi nebo subjekty a jejich skupinou řešící krizi poté, co byly uvedené instituce nebo subjekty rekapitalizovány.
- (21) Pokud jsou subjekt řešící krizi nebo mateřský podnik a jeho dceřiné podniky usazeny v téže členské státě a jsou součástí téže skupiny řešící krizi, měl by mít orgán příslušný k řešení krize možnost upustit od uplatňování minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky použitelného na dceřiné podniky, které nejsou subjekty řešícími krizi, nebo jim povolit, aby minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky splnily prostřednictvím kolateralizovaných záruk mezi mateřským podnikem a jeho dceřinými podniky, které lze aktivovat, pokud jsou splněny časové podmínky rovnocenné podmínkám umožňujícím odpis nebo konverzi způsobilých závazků. Zajištění záruky by mělo být vysoce likvidní s minimálním tržním a úvěrovým rizikem.
- (22) Nařízení (EU) č. 575/2013 stanoví, že příslušné orgány mohou v případě úvěrových institucí trvale přidružených k ústřednímu subjektu („kooperativních sítí“) upustit od uplatňování některých požadavků na solventnost a likviditu, jsou-li splněny určité konkrétní podmínky. V zájmu zohlednění specifík takovýchto kooperativních sítí by orgány příslušné k řešení krize měly rovněž mít možnost od uplatňování minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky upustit i u těchto úvěrových institucí a ústředního subjektu za obdobných podmínek, jako jsou podmínky stanovené v nařízení (EU) č. 575/2013, jsou-li úvěrové instituce a ústřední subjekt usazeny v téže členské státě. Při posuzování podmínek pro řešení krize by orgány příslušné k řešení krize měly rovněž mít možnost zacházet s úvěrovými institucemi a ústředním subjektem jako s celkem v závislosti na prvcích mechanismu solidarity. Orgán příslušný k řešení krize by měl mít možnost zajistit dodržování externího požadavku minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky skupiny řešící krizi jako celku různými způsoby v závislosti na prvcích mechanismu solidarity každé skupiny započtením způsobilých závazků subjektů, od nichž orgán příslušný k řešení krize požaduje vydání nástrojů způsobilých pro minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky mimo rámec skupiny řešící krizi v souladu s plánem řešení krize.
- (23) Za účelem zajištění vhodných úrovní požadavku minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky pro účely řešení krize by za stanovení výše minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky měly odpovídat orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi, orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, tj. orgán příslušný k řešení krize nejvyššího mateřského podniku, a orgány příslušné k řešení krize dalších subjektů skupiny řešící krizi. Jakékoliv spory mezi orgány by měly podléhat pravomocím Evropského orgánu pro bankovníctví (EBA) podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010⁽⁹⁾ při dodržení podmínek a omezení uvedených v této směrnici.

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES, Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.

- (24) Jakékoliv porušení minimálního požadavku TLAC a minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky by mělo být odpovídajícím způsobem řešeno a napraveno příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení krize. Jelikož by porušení těchto požadavků mohlo tvořit překážku způsobilosti instituce nebo skupiny k řešení krize, měly by být stávající postupy na odstranění překážek této způsobilosti zkráceny tak, aby bylo každé porušení těchto požadavků vyřešeno co nejdříve. Orgány příslušné k řešení krize by měly mít rovněž možnost požadovat od institucí nebo subjektů, aby upravily profily splatnosti způsobilých nástrojů a položek a aby připravily a realizovaly plány na obnovení úrovně těchto požadavků. Orgány příslušné k řešení krize by měly dále mít možnost zakázat určitá rozdělení výnosů, pokud se domnívají, že instituce nebo subjekt nespĺňuje požadavky kombinovaných kapitálových rezerv podle směrnice 2013/36/EU, jsou-li zvažovány navíc k minimálnímu požadavku na kapitál a způsobilé závazky.
- (25) Za účelem zajištění transparentního použití minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky by instituce a subjekty měly podávat zprávy svým příslušným orgánům a orgánům příslušným k řešení krize a měly by pravidelně informovat veřejnost o svých minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky, objemu a složení způsobilých závazků a závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, včetně jejich profilu splatnosti a pořadí v běžném úpadkovém řízení. V případě institucí nebo subjektů podléhajících minimálnímu požadavku TLAC by měl být zachován soulad v četnosti zpráv orgánům dohledu a poskytování informací o minimálním požadavku na kapitál a způsobilé závazky specifickém pro instituci, jak stanoví tato směrnice, s tím, co stanoví nařízení (EU) č. 575/2013 pro minimální požadavek TLAC. Přestože by v některých případech upřesněných v této směrnici mělo být umožněno udělovat určeným institucím nebo subjektům úplné nebo částečné osvobození od povinnosti podávat zprávy a zveřejňovat informace, toto osvobození by nemělo omezovat pravomoci orgánů příslušných k řešení krize požadovat informace pro účely plnění jejich úkolů podle směrnice 2014/59/EU ve znění této směrnice.
- (26) Požadavek na zahrnutí smluvního uznání účinků nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů do smluv nebo nástrojů zakládajících závazky, které se řídí právními předpisy třetích zemí, by měl usnadnit a vylepšit proces pro použití těchto závazků v případě řešení krize. Smluvní ujednání, pokud jsou tato řádně navržena a všeobecně přijímaná, mohou představovat funkční řešení případů přeshraničního řešení krizí, dokud nedojde k vypracování předpisového rámce v právu Unie či pobídek k volbě smluvního práva členského státu, nebo k přijetí zákonného rámce uznávání ve všech jurisdikcích třetích zemí, které umožní účinné přeshraniční řešení krizí. Dokonce i když jsou zavedeny zákonné rámce uznávání, měly by smluvní ujednání o uznávání napomoci posilovat informovanost věřitelů v rámci smluvních ujednání, která se neřídí právem členského státu, o možných opatřeních k řešení krize ve vztahu k institucím nebo subjektům, které se řídí právem Unie. Mohou se však vyskytnout případy, kdy pro instituce nebo subjekty nebude proveditelné zahrnout tyto smluvní podmínky do smluv nebo nástrojů zakládajících určité závazky, zejména závazky, které nejsou vyloučeny z působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle směrnice 2014/59/EU, pojištěné vklady nebo kapitálové nástroje.

Za určitých okolností by mohlo být například považováno za neproveditelné zahrnout úpravu smluvního uznání do smluv o závazcích, je-li podle práva třetí země protiprávní, aby instituce nebo subjekt taková ustanovení o smluvním uznání zahrnuly do dohod nebo nástrojů zakládajících závazky, které se řídí právními předpisy dané třetí země, pokud daná instituce nebo subjekt nemá na individuální úrovni pravomoc podmínky smlouvy měnit, protože tyto jsou uloženy mezinárodními protokoly nebo jsou založeny na mezinárodně dohodnutých standardních podmínkách, nebo je-li závazek, který by požadavku smluvního uznání podléhal, podmíněný porušením smlouvy nebo vyplývá ze záruk, protizáruk či jiných nástrojů používaných v rámci operací financování obchodu. Pokud však protistrana odmítne souhlasit s tím, aby byla vázána smluvním ustanovením o uznání rekapitalizace z vnitřních zdrojů, nemělo by to samo o sobě být považováno za důvod neproveditelnosti. EBA by měl vypracovat návrhy regulačních technických norem, které má Komise přijmout v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, jimiž přesněji vymezí případy neproveditelnosti. Při použití těchto regulačních technických norem a s ohledem na specifika dotyčného trhu by měl orgán příslušný k řešení krize, považuje-li to za nutné, upřesnit kategorie závazků, u kterých by mohly existovat důvody pro neproveditelnost. V mezích tohoto rámce by mělo být na instituci nebo subjektu, aby určily, zda je vložení ustanovení o uznání rekapitalizace z vnitřních zdrojů do určité smlouvy nebo kategorie smluv neproveditelné. Instituce a subjekty by měly orgánům příslušným k řešení krize pravidelně poskytovat aktuální informace o pokroku směrem k provedení podmínek smluvního uznání.

V této souvislosti by instituce a subjekty měly uvést, u kterých smluv nebo kategorií smluv je vložení ustanovení o uznání rekapitalizace z vnitřních zdrojů neproveditelné a z jakých důvodů. Orgány příslušné k řešení krize by měly v přiměřeném časovém rámci posoudit určení instituce nebo subjektu týkající se neproveditelnosti vložení úpravy smluvního uznání do určitého závazku a měly by řešit jakékoli chybné úsudky i překážky způsobilosti k řešení krize vyplývající z toho, že úprava smluvního uznání zahrnuta není. Pokud je o to orgán příslušný k řešení krize požádán, měly by být instituce a subjekty připraveny své určení zdůvodnit. K zajištění toho, aby nebyla ovlivněna způsobilost institucí a subjektů k řešení krize, by navíc závazky, u kterých nebyla do smlouvy zahrnuta příslušná ustanovení, neměly být způsobilé pro minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky.

- (27) Je užitečné a nezbytné přizpůsobit pravomoc orgánů příslušných k řešení krize pozastavit na omezenou dobu některé smluvní závazky institucí a subjektů. Zejména by orgány příslušné k řešení krize měly mít možnost uplatnit tuto pravomoc před tím, než instituce nebo subjekt přistoupí k procesu řešení krize, tedy od okamžiku, kdy je učiněno zjištění, že instituce nebo subjekt je v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné, není-li okamžitě k dispozici žádné opatření soukromého sektoru, které by z pohledu orgánu příslušného k řešení krize v přiměřené lhůtě selhání dané instituce zabránilo, a je-li uplatnění uvedené pravomoci považováno za nezbytné k tomu, aby se zamezilo dalšímu zhoršování finanční situace instituce nebo subjektu. Orgány příslušné k řešení krize by v této souvislosti měly mít možnost uplatnit tuto pravomoc také tehdy, pokud nejsou spokojeny s navrženým opatřením soukromého sektoru, které je okamžitě k dispozici. Pravomoc pozastavit některé smluvní závazky by orgánům příslušným k řešení krize rovněž umožnila stanovit, zda je opatření k řešení krize ve veřejném zájmu, zvolit nejvhodnější nástroje k řešení krize nebo zajistit účinné uplatnění jednoho nebo více nástrojů k řešení krize. Doba trvání pozastavení by měla být omezena na nejvýše dva pracovní dny. Pozastavení by mohlo nadále platit i poté, co bylo přijato rozhodnutí o řešení krize, nejdéle však po uvedenou maximální dobu.
- (28) Aby byla pravomoc pozastavit některé smluvní závazky používána přiměřeným způsobem, měly by mít orgány příslušné k řešení krize možnost zohlednit okolnosti každého individuálního případu a určit podle toho rozsah pozastavení. Kromě toho by uvedené orgány měly mít možnost povolit na individuálním základě určité platby – zejména, avšak nikoli výlučně administrativní výdaje dotčené instituce nebo subjektu. Mělo by být rovněž možné, aby se pravomoc pozastavit smluvní závazky vztahovala i na způsobilé vklady. Orgány příslušné k řešení krize by však měly pečlivě posoudit, zda je vhodné uvedenou pravomoc uplatňovat na některé způsobilé vklady, zejména pojištěné vklady fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků, a měly by vyhodnotit riziko, že by uplatnění pozastavení na tyto vklady mohlo vážně narušit fungování finančních trhů. Pokud se pravomoc pozastavit některé smluvní závazky uplatní vůči pojištěným vkladům, neměly by být tyto vklady považovány za nedisponibilní vklady pro účely směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU⁽¹⁰⁾. S cílem zajistit, aby se po dobu pozastavení nedostali vkladatelé do finančních potíží, měly by členské státy mít možnost stanovit, že vkladatelé mají povolenu určitou denní částku výběru.
- (29) Po dobu pozastavení by orgány příslušné k řešení krize měly mimo jiné na základě plánu řešení krize dané instituce nebo subjektu rovněž zvážit možnost, že se u instituce nebo subjektu k procesu řešení krize nakonec nepřistoupí a namísto toho budou instituce nebo subjekt zlikvidovány podle vnitrostátního práva. V takových případech by orgány příslušné k řešení krize měly stanovit opatření, která považují za vhodná, k dosažení odpovídající koordinace s příslušnými vnitrostátními orgány a k zajištění toho, aby pozastavení smluvních závazků nenarušilo účelnost procesu likvidace.
- (30) Pravomoc pozastavit povinnost platby nebo plnění by se neměla vztahovat na povinnosti vůči systémům nebo provozovatelům systémů určeným v souladu se směrnicí 98/26/ES, centrálním bankám, povoleným ústředním protistranám nebo ústředním protistranám z třetích zemí uznaným Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) (ESMA). Směrnice 98/26/ES snižuje riziko spojené s účastí v platebních systémech a systémech vypořádání obchodů s cennými papíry, zejména snížením míry narušení v případě platební neschopnosti účastníka takového systému. Aby bylo zajištěno, že se tato ochranná opatření řádně uplatní v situacích krize při zachování odpovídající jistoty pro provozovatele platebních systémů a systémů

⁽¹⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149)

vypořádání obchodů s cennými papíry a další účastníky trhu, měla by být směrnice 2014/59/EU změněna tak, aby opatření k předejití krizi, pozastavení povinnosti podle článku 33a nebo opatření krizového řízení samo o sobě nebylo pokládáno za úpadkové řízení ve smyslu směrnice 98/26/ES, pokud jsou nadále plněny podstatné povinnosti podle smlouvy. Žádným ustanovením směrnice 2014/59/EU by však nemělo být dotčeno fungování systému určeného podle směrnice 98/26/ES ani právo na zajištění, které je v ní zaručeno.

- (31) Klíčovým aspektem účinného řešení krize je zajištění toho, aby po vstupu instituce nebo subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) směrnice 2014/59/EU do procesu řešení krize nemohly jejich protistrany ve finančních smlouvách ukončit své pozice pouze v důsledku toho, že instituce nebo subjekt vstoupily do procesu řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize by navíc měly být zmocněny pozastavit povinnost platby nebo plnění podle jakékoli smlouvy s institucí v režimu řešení krize a měly by být oprávněny omezit na omezenou dobu práva protistran finanční smlouvu závěrečně vypořádat, urychlit ji nebo jiným způsobem ukončit. Tyto požadavky nejsou přímo použitelné na smlouvy podle práva třetí země. Při neexistenci zákonného rámce přeshraničního uznávání by členské státy měly od institucí a subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) směrnice 2014/59/EU vyžadovat, aby do příslušných finančních smluv zahrnuly smluvní podmínku uznávající, že orgány příslušné k řešení krize mohou vůči takové smlouvě vykonat své pravomoci pozastavit určité povinnosti platby nebo plnění, omezit vymáhání práv ze zajištění nebo dočasně pozastavit práva na ukončení smlouvy, a aby byly vázány požadavky článku 68, jako kdyby se finanční smlouva řídila právem příslušného členského státu. Tato povinnost by měla být stanovena v rozsahu, v jakém daná smlouva spadá do oblasti působnosti těchto ustanovení. Povinnost vložit smluvní podmínku ohledně článků 33a, 69, 70 a 71 směrnice 2014/59/EU ve znění této směrnice tak například nevzniká u smluv s ústředními protistranami nebo provozovateli systémů určenými pro účely směrnice 98/26/ES, protože ve vztahu k těmto smlouvám, ačkoli se řídí právem příslušného členského státu, orgány příslušné k řešení krizí nemají pravomoci uvedené v těchto člácích.
- (32) Vyloučení konkrétních závazků institucí nebo subjektů z použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů nebo z pravomoci pozastavit některé platby a plnění, omezit vymáhání práv ze zajištění nebo dočasně pozastavit práva na ukončení smlouvy, které jsou upraveny ve směrnici 2014/59/EU, by se mělo stejnou měrou týkat i závazků ve vztahu k ústředním protistranám usazeným v Unii a k ústředním protistranám z třetích zemí uznaným ESMA.
- (33) Pro zajištění společného chápání termínů používaných v různých právních nástrojích je vhodné zapracovat do směrnice 98/26/ES definice a pojmy zavedené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012⁽¹⁾ týkající se „ústřední protistrany“ a „účastníka“.
- (34) Směrnice 98/26/ES snižuje riziko spojené s účastí institucí a jiných subjektů v platebních systémech a systémech vypořádání obchodů s cennými papíry, zejména snížením míry narušení v případě platební neschopnosti účastníka takového systému. V 7. bodě odůvodnění směrnice 98/26/ES se uvádí, že členské státy mají možnost uplatnit ustanovení uvedené směrnice na své vnitrostátní instituce, které se přímo účastní v systémech řídicích se právem třetí země, a na zajištění poskytnuté v souvislosti s účastí v těchto systémech. S ohledem na globální velikost a činnost některých systémů řídicích se právem třetí země a na zvýšenou účast subjektů usazených v Unii v takových systémech by Komise měla přezkoumat, jakým způsobem členské státy možnost danou 7. bodem odůvodnění uvedené směrnice uplatňují, a posoudit nutnost jakýchkoli dalších změn uvedené směrnice ve vztahu ke zmíněným systémům.
- (35) S cílem umožnit účinné uplatňování pravomocí ohledně omezení, odpisu nebo konverze položek kapitálu, aniž by byly porušeny záruky věřitelů podle této směrnice, by členské státy měly zajistit, aby byly pohledávky vyplývající z položek kapitálu v běžném úpadkovém řízení řazeny pod všechny ostatní podřízené pohledávky. Nástroje, které jsou jen částečně uznány jako kapitál, by se měly nadále považovat za pohledávky vyplývající

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

z položek kapitálu v celé jejich výši. K částečnému uznání by mohlo dojít například po použití ustanovení o zachování právních účinků, které vede k částečnému odúčtování nástroje, nebo v důsledku uplatnění harmonogramu umořování stanoveného pro nástroje tier 2 v nařízení (EU) č. 575/2013.

- (36) Jelikož cíle této směrnice, tedy stanovení jednotných pravidel pro rámec ozdravných postupů a řešení krize institucí a subjektů, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej z důvodu rozsahu opatření může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (37) S cílem poskytnout členským státům dostatek času pro provedení a uplatnění této směrnice v jejich vnitrostátním právu by k tomu členské státy měly mít osmnáct měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost. Ustanovení této směrnice týkající se zpřístupňování informací veřejnosti by se nicméně měla použít od 1. ledna 2024, aby bylo zajištěno, že institucím a subjektům v celé Unii bude poskytnuta přiměřená doba k řádnému dosažení požadované výše minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2014/59/EU

Směrnice 2014/59/EU se mění takto:

1) v článku 2 se odstavec 1 mění takto

a) bod 5 se nahrazuje tímto:

„5) „dceřiným podnikem“ dceřiný podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 16 nařízení (EU) č. 575/2013 a pro účely použití článků 7, 12, 17, 18, 45 až 45m, 59 až 62, 91 a 92 této směrnice na skupiny řešící krizi uvedené v bodě 83b písm. b) tohoto odstavce zahrnuje ve vhodných případech úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu, ústřední subjekt jako takový a jejich příslušné dceřiné podniky, přičemž se přihlédne k tomu, jakým způsobem taková skupina řešící krizi splňuje čl. 45e odst. 3 této směrnice;

5a) „významným dceřiným podnikem“ významný dceřiný podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 135 nařízení (EU) č. 575/2013;“

b) vkládá se nový bod, který zní:

„68a) „kmenovým kapitálem tier 1“ kmenový kapitál tier 1 vypočtený v souladu s článkem 50 nařízení (EU) č. 575/2013;“

c) v bodě 70 se slova „způsobilých závazků“ nahrazují slovy „závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“;

d) bod 71 se nahrazuje tímto:

„71) „závazky použitelnými k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“ závazky a kapitálové nástroje, které nejsou nástroji kmenového kapitálu tier 1, nástroji vedlejšího kapitálu tier 1 ani nástroji kapitálu tier 2 instituce nebo subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) a které nejsou vyloučeny z působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 44 odst. 2;“

„71a) „způsobilými závazky“ závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, které splňují podmínky článku 45b nebo případně čl. 45f odst. 2 písm. a) této směrnice, a nástroje kapitálu tier 2, které splňují podmínky čl. 72a odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013;“.

„71b) „podřízenými způsobilými nástroji“ nástroje, které splňují všechny podmínky uvedené v článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013, s výjimkou čl. 72b odst. 3 až 5 uvedeného nařízení;“

e) vkládá se nový bod, který zní:

„83a) „subjektem řešícím krizi“:

- a) právnická osoba usazená v Unii, který je v souladu s článkem 12 orgánem příslušným k řešení krize určena jako subjekt, pro nějž plán řešení krize stanoví opatření k řešení krize, nebo
- b) instituce, která není součástí skupiny podléhající dohledu na konsolidovaném základě podle článků 111 a 112 směrnice 2013/36/EU, pro niž plán řešení krize vypracovaný podle článku 10 této směrnice stanoví opatření k řešení krize;

83b) „skupinou řešící krizi“:

- a) subjekt řešící krizi a jeho dceřiné podniky, které nejsou:
 - i) samy subjekty řešícími krizi;
 - ii) dceřinými podniky jiných subjektů řešících krizi, ani
 - iii) subjekty usazenými ve třetí zemi, které nejsou podle plánu řešení krize zahrnuty do skupiny řešící krizi, a jejich dceřinými podniky; nebo
- b) úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu a ústřední subjekt jako takový, pokud alespoň jedna z těchto úvěrových institucí nebo ústřední subjekt jsou subjektem řešícím krizi, a jejich příslušné dceřiné podniky;

83c) „globální systémově významnou institucí“ neboli „G-SVI“ globální systémově významná instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 133 nařízení (EU) č. 575/2013;“

f) doplňuje se nový bod, který zní:

„109) „požadavkem kombinovaných kapitálových rezerv“ požadavek kombinovaných kapitálových rezerv ve smyslu čl. 128 bodu 6 směrnice 2013/36/EU.“;

2) článek 10 se mění takto:

a) v odstavci 6 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Revize podle prvního pododstavce tohoto odstavce se provádí po provedení opatření k řešení krize či výkonu pravomocí uvedených v článku 59.

Při stanovování lhůt uvedených v odst. 7 písm. o) a p) tohoto článku za okolností uvedených v třetím pododstavci tohoto odstavce vezme orgán příslušný k řešení krize v úvahu lhůtu pro splnění požadavku uvedeného v článku 104b směrnice 2013/36/EU.“;

b) v odstavci 7 se písmena o) a p) nahrazují tímto:

„o) požadavky uvedené v člancích 45e a 45f a lhůtu pro dosažení této úrovně v souladu s článkem 45m;

p) pokud orgán příslušný k řešení krize uplatní čl. 45b odst. 4, 5 nebo 7, lhůtu pro dosažení souladu ze strany subjektu řešícího krizi podle článku 45m;“;

3) článek 12 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny spolu s orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků, po konzultaci s orgány příslušnými k řešení krize významných poboček, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní, vypracovaly skupinové plány řešení krize. Ve skupinovém plánu řešení krize jsou určena opatření, která je nutno přijmout, pokud jde o:

a) mateřský podnik v Unii;

b) dceřiné podniky, které jsou součástí skupiny a které jsou usazené v Unii;

- c) subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. c) a d) a
- d) s výhradou hlavy VI dceřiné podniky, které jsou součástí skupiny a které jsou usazené mimo Unii.

Plán řešení krize v souladu s opatřeními uvedenými v prvním pododstavci určí pro každou skupinu subjekty řešící krizi a skupiny řešící krizi.“;

b) odstavec 3 se mění takto:

i) písmena a) a b) se nahrazují tímto:

„a) stanoví opatření k řešení krize, která mají být přijata ve vztahu k subjektům řešícím krizi v rámci scénářů uvedených v čl. 10 odst. 3, a důsledky těchto opatření k řešení krize pro ostatní subjekty skupiny uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), pro mateřský podnik a pro dceřiné instituce;

aa) v případech, kdy skupina zahrnuje více než jednu skupinu řešící krizi, stanoví opatření k řešení krize, která mají být přijata ve vztahu k subjektům řešícím krizi z jednotlivých skupin řešících krizi a důsledky těchto opatření pro:

i) ostatní subjekty skupiny, které patří do téže skupiny řešící krizi;

ii) ostatní skupiny řešící krizi.“

b) analyzuje, do jaké míry by nástroje k řešení krize a pravomoci k řešení krize mohly být koordinovaně použity a vykonány ve vztahu k subjektům řešícím krizi usazeným v Unii, včetně opatření usnadňujících koupi skupiny jako celku třetí stranou, popřípadě oddělené linie podnikání nebo činnosti provozované několika subjekty skupiny, nebo koupi konkrétních subjektů skupiny anebo skupiny řešící krizi, a identifikuje možné překážky pro koordinované řešení krize;“;

ii) písmeno e) se nahrazuje tímto:

„e) stanoví dodatečná opatření, která v této směrnici nejsou uvedena a která relevantní orgány příslušné k řešení krize zamýšlí přijmout ve vztahu k subjektům v rámci každé skupiny řešící krizi;“;

4) článek 13 se mění takto:

a) v odstavci 4 se za první pododstavec vkládá nový pododstavec, který zní:

„V případě, kdy se skupina skládá z více než jedné skupiny řešící krizi, je plánování opatření k řešení krize uvedených v čl. 12 odst. 3 písm. aa) součástí společného rozhodnutí uvedeného v prvním pododstavci tohoto odstavce.“;

b) v odstavci 6 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Není-li společného rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize dosaženo do čtyř měsíců, přijme každý orgán příslušný k řešení krize, který je odpovědný za dceřiný podnik a který nesouhlasí se skupinovým plánem řešení krize, vlastní rozhodnutí a případně určí subjekt řešící krizi a vypracuje a vede plán řešení krize pro skupinu řešící krizi, která je složena ze subjektů v jeho pravomoci. Každé takové individuální rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize, které nesouhlasí, musí být plně odůvodněno, uvádět důvody nesouhlasu s navrhovaným skupinovým plánem řešení krize a zohledňovat stanoviska a výhrady ostatních orgánů příslušných k řešení krize a příslušných orgánů. Každý orgán příslušný k řešení krize uvědomí o svém rozhodnutí ostatní členy kolegia k řešení krize.“;

5) článek 16 se mění takto:

a) v odstavci 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Má se za to, že skupina je způsobilá pro řešení krize, pokud orgány příslušné k řešení krize mohou buď subjekty skupiny proveditelně a věrohodně likvidovat v běžném úpadkovém řízení, nebo řešit krizi těchto subjektů skupiny použitím nástrojů k řešení krize a výkonem pravomocí k řešení krize ve vztahu k subjektům řešícím krizi v této skupině, přičemž se v co nejvyšší míře brání závažným nepříznivým důsledkům pro finanční systémy členských států, v nichž se subjekty nebo pobočky skupiny nacházejí, nebo jiných členských států nebo Unie – a to i širší finanční nestabilitě nebo událostem se systémovým dopadem – s cílem zajistit kontinuitu zásadních funkcí prováděných těmito subjekty skupiny buď snadným včasným oddělením, nebo jinými prostředky.“

Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny oznámí EBA včas všechny případy, kdy se má za to, že skupina není způsobilá pro řešení krize.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Členské státy zajistí, aby v případech, kde se skupina skládá z více než jedné skupiny řešící krizi, posoudily orgány uvedené v odstavci 1 způsobilost k řešení krize každé skupiny řešící krizi v souladu s tímto článkem.

Posouzení uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce se provádí nad rámec posouzení způsobilosti k řešení krize celé skupiny a řídí se rozhodovacím postupem stanoveným v článku 13.“;

6) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 16a

Pravomoc zakázat určitá rozdělení výnosů

1. Nachází-li se subjekt v situaci, kdy splňuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, je-li tento zvažován navíc ke každému z požadavků uvedených v čl. 141a odst. 1 písm. a), b) a c) směrnice 2013/36/EU, avšak nesplňuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, je-li zvažován navíc k požadavkům uvedeným v čl. 45c a 45d této směrnice při výpočtu v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. a) této směrnice, má orgán příslušný k řešení krize tohoto subjektu v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku pravomoc subjektu zakázat, aby rozdělil vyšší než nejvyšší rozdělitelnou částku související s minimálním požadavkem na kapitál a způsobilé závazky (M-MDA), vypočtenou v souladu s odstavcem 4 tohoto článku prostřednictvím kteréhokoli z následujících opatření:

- a) rozdělení výnosů souvisejících s kmenovým kapitálem tier 1;
- b) vytvoření závazku k výplatě pohyblivé složky odměny nebo zvláštních důchodových dávek nebo k výplatě pohyblivé složky odměny, pokud tento závazek k výplatě vznikl v době, kdy subjekt nesplňoval požadavek kombinovaných kapitálových rezerv; nebo
- c) provedení plateb na nástroje vedlejšího kapitálu tier 1.

Nachází-li se subjekt v situaci uvedené v prvním pododstavci, neprodleně o tom informuje orgán příslušný k řešení krize.

2. V situaci uvedené v odstavci 1 orgán příslušný k řešení krize subjektu po konzultaci s příslušným orgánem bez zbytečného odkladu posoudí, zda je třeba vykonat pravomoc podle odstavce 1, přičemž zohlední všechny tyto aspekty:

- a) důvod, dobu trvání a rozsah nesplnění požadavku a jeho dopad na způsobilost k řešení krize;
- b) vývoj finanční situace subjektu a pravděpodobnost, že by v dohledné budoucnosti subjekt mohl splnit podmínku uvedenou v čl. 32 odst. 1 písm. a);
- c) šanci, že subjekt bude v přiměřené lhůtě schopen zajistit soulad s požadavky uvedenými v odstavci 1;
- d) není-li subjekt schopen nahradit závazky, které přestaly splňovat kritéria způsobilosti nebo splatnosti stanovená v čl. 72b a 72c nařízení (EU) č. 575/2013 nebo v článku 45b nebo čl. 45f odst. 2 této směrnice, zda je tato skutečnost individuální povahy, nebo je způsobena narušením na úrovni celého trhu;
- e) zda je výkon pravomoci uvedené v odstavci 1 nejhodnějším a nejpřiměřenějším prostředkem k řešení situace dotčeného subjektu s ohledem na potenciální dopad na jeho finanční situaci a způsobilost k řešení krize.

Orgán příslušný k řešení krize provádí opětovné posouzení toho, zda je třeba vykonat pravomoc podle odstavce 1, nejméně jednou měsíčně, dokud se subjekt nadále nachází v situaci uvedené v odstavci 1.

3. Pokud orgán příslušný k řešení krize shledá, že se subjekt nadále nachází v situaci uvedené v odstavci 1 i devět měsíců poté, co byla tato situace subjektem oznámena, vykoná po konzultaci s příslušným orgánem pravomoc podle odstavce 1, s výjimkou případů, kdy po posouzení shledá, že jsou splněny nejméně dvě z následujících podmínek:

- a) k nesplnění požadavku došlo z důvodu vážného narušení fungování finančních trhů, což vede k rozsáhlému napětí na finančních trzích v několika segmentech finančních trhů;
- b) narušení uvedené v písmenu a) vede nejen ke zvýšené cenové volatilitě kapitálových nástrojů a nástrojů způsobilých závazků subjektu nebo ke zvýšeným nákladům pro subjekt, ale má také za následek plné nebo částečné uzavření trhů, což danému subjektu znemožňuje vydávat na těchto trzích kapitálové nástroje a nástroje způsobilých závazků;
- c) uzavření trhu uvedené v písmenu b) je pozorováno nejen u dotčeného subjektu, ale i u několika dalších subjektů;
- d) narušení uvedené v písmenu a) brání dotčenému subjektu ve vydávání kapitálových nástrojů a nástrojů způsobilých závazků postačujícím k nápravě nesplnění požadavku; nebo
- e) výkon pravomoci podle odstavce 1 vede k nepříznivým vedlejším účinkům pro část bankovního sektoru, což by mohlo narušit finanční stabilitu.

Uplatňuje-li se výjimka uvedená v prvním pododstavci, orgán příslušný k řešení krize informuje o svém rozhodnutí příslušný orgán a své důvody písemně vysvětlí.

Orgán příslušný k řešení krize provádí každý měsíc opětovné posouzení, zda se uplatňuje výjimka uvedená v prvním pododstavci.

4. M-MDA se vypočítá vynásobením součtu vypočteného v souladu s odstavcem 5 činitelem určeným v souladu s odstavcem 6. M-MDA se sníží o částku vyplývající z opatření uvedených v odst. 1 písm. a), b) nebo c).

5. Součet, jenž se má vynásobit podle odstavce 4, se skládá z:

- a) předběžných zisků, které nejsou zahrnuty v kmenovém kapitálu tier 1 podle čl. 26 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, po odečtení jakéhokoli rozdělení zisků nebo jakýchkoli plateb vyplývajících z opatření uvedených v odst. 1 písm. a), b) nebo c) tohoto článku;

plus

- b) výročních zisků, které nejsou zahrnuty v kmenovém kapitálu tier 1 podle čl. 26 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, po odečtení jakéhokoli rozdělení zisků nebo jakýchkoli plateb vyplývajících z opatření uvedených v odst. 1 písm. a), b) nebo c) tohoto článku;

minus

- c) částky, které by bylo nutno zaplatit na dani, pokud by částky uvedené pod písmeny a) a b) tohoto odstavce zůstaly nerozděleny.

6. Činitel uvedený v odstavci 4 se určí takto:

- a) pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčeným subjektem, který není používán k plnění žádného z požadavků uvedených v článku 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a v člancích 45c a 45d této směrnice, vyjádřený jako procentní podíl z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, nachází v prvním (tj. nejnižším) kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, rovná se hodnota činitele 0;
- b) pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčeným subjektem, který není používán k plnění žádného z požadavků uvedených v článku 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a v člancích 45c a 45d této směrnice, vyjádřený jako procentní podíl z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, nachází v druhém kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, rovná se hodnota činitele 0,2;

- c) pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčeným subjektem, který není používán k plnění požadavků uvedených v článku 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a v člancích 45c a 45d této směrnice, vyjádřený jako procentní podíl z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, nachází ve třetím kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, rovná se hodnota činitele 0,4;
- d) pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčeným subjektem, který není používán k plnění požadavků uvedených v článku 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a v člancích 45c a 45d této směrnice, vyjádřený jako procentní podíl z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, nachází ve čtvrtém (tj. nejvyšším) kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, rovná se hodnota činitele 0,6.

Dolní a horní hranice každého kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv se vypočítají takto:

$$\text{Dolní hranice kvartálu} = \frac{\text{Požadavek kombinovaných kapitálových rezerv}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Horní hranice kvartálu} = \frac{\text{Požadavek kombinovaných kapitálových rezerv}}{4} \times Q_n$$

kde „An“ = pořadové číslo daného kvartálu.“;

7) článek 17 se mění takto

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby orgán příslušný k řešení krize v případě, že na základě posouzení způsobilosti subjektu k řešení krize provedeného v souladu s články 15 a 16 po konzultaci s příslušným orgánem zjistí, že existují podstatné překážky způsobilosti tohoto subjektu k řešení krize, toto zjištění písemně oznámil dotčenému subjektu, příslušnému orgánu a orgánům příslušným k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky.“;

b) odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

„3. Ve lhůtě čtyř měsíců od obdržení oznámení podle odstavce 1 navrhne subjekt orgánu příslušnému k řešení krize možná opatření k řešení či odstranění podstatných překážek uvedených v oznámení.

Subjekt do dvou týdnů od data obdržení oznámení učiněného v souladu s odstavcem 1 tohoto článku navrhne orgánu příslušnému k řešení krize možná opatření a harmonogram pro jejich provedení k zajištění toho, aby subjekt splňoval ustanovení článků 45e nebo 45f této směrnice a požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, vyskytne-li se podstatná překážka způsobilosti k řešení krize v důsledku některé z těchto situací:

- a) subjekt splňuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, je-li tento zvažován navíc ke každému z požadavků uvedených v čl. 141a odst. 1 písm. a), b) a c) směrnice 2013/36/EU, avšak nespňuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, je-li zvažován navíc k požadavkům uvedeným v člancích 45c a 45d této směrnice, při výpočtu v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. a) této směrnice, nebo
- b) subjekt nespňuje požadavky uvedené v člancích 92a a 494 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo požadavky uvedené v člancích 45c a 45d této směrnice.

V harmonogramu pro provedení opatření navržených v souladu s druhým pododstavcem se zohlední důvody pro vznik podstatné překážky.

Orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem posoudí, zda opatření navržená podle prvního a druhého pododstavce dotyčnou podstatnou překážku účinně řeší či odstraňují.

4. Pokud orgán příslušný k řešení krize dojde k závěru, že opatření navrhovaná subjektem podle odstavce 3 účinně nezmiňují či neodstraňují dané překážky, uloží subjektu přímo nebo nepřímo prostřednictvím příslušného orgánu, aby přijal alternativní opatření, jež by uvedeného cíle mohla dosáhnout, a písemně je subjektu oznámí; subjekt pak musí do jednoho měsíce navrhnout plán jejich plnění.

Pokud orgán příslušný k řešení krize stanoví alternativní opatření, uvede, z jakého důvodu by opatření navržená subjektem nestačila k odstranění překážek způsobilosti k řešení krize a proč jsou navrhovaná alternativní opatření přiměřená k jejich odstranění. Orgán příslušný k řešení krize zohlední, jak dané překážky způsobilosti k řešení krize ohrožují finanční stabilitu a jaký dopad by daná opatření měla na obchodní činnost daného subjektu, na jeho stabilitu a schopnost přispívat k hospodářství.“;

c) odstavec 5 se mění takto:

i) v písmenech a) b), d), e), g) a h) se slovo „instituce“ nahrazuje slovem „subjekt“ v příslušném mluvnickém tvaru a celá věta se odpovídajícím způsobem mluvnicky upravuje;

ii) vkládá se nové písmeno, které zní:

„ha) požadovat, aby instituce nebo subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice předložily plán na obnovení souladu s požadavky článků 45e nebo 45f této směrnice vyjádřenými jako procento celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a případně s požadavkem kombinovaných kapitálových rezerv, a s požadavky článků 45e nebo 45f této směrnice vyjádřenými jako procento celkové míry expozic podle článků 429 a 429a nařízení (EU) č. 575/2013;“;

iii) písmena i), j) a k) se nahrazují tímto:

„i) požadovat, aby instituce nebo subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) vydaly způsobilé závazky za účelem splnění požadavků podle článků 45e nebo 45f;

j) požadovat, aby instituce nebo subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) přijaly další kroky s cílem splnit minimální požadavky na kapitál a způsobilé závazky podle článků 45e nebo 45f, zejména aby se pokusily sjednat změnu jakéhokoli způsobilého závazku, nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 nebo nástroje kapitálu tier 2, který vydaly, s cílem zajistit, aby jakékoli rozhodnutí o odpisu nebo konverzi daného závazku nebo nástroje přijaté orgánem příslušným k řešení krize bylo vykonáno podle práva, kterým se daný závazek nebo nástroj řídí;“

ja) pro účely zajištění trvalého souladu s články 45e nebo 45f požadovat, aby instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) změnily profil splatnosti:

i) kapitálových nástrojů po obdržení souhlasu příslušného orgánu a

ii) způsobilých závazků uvedených v článku 45b a čl. 45f odst. 2 písm. a);

k) v případě, že je subjekt dceřiným podnikem holdingové společnosti se smíšenou činností, požadovat, aby tato holdingová společnost se smíšenou činností založila samostatnou finanční holdingovou společnost, která by subjekt kontrolovala, pokud je to nutné k usnadnění řešení krize subjektu a k zamezení tomu, aby se použily nástroje k řešení krize a vykonávaly pravomoci k řešení krize uvedené v hlavě IV, které mají nepříznivý dopad na nefinanční část skupiny.“;

d) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Než orgán příslušný k řešení krize stanoví kterékoli opatření podle odstavce 4 po konzultaci s příslušným orgánem, a je-li to vhodné, s určeným vnitrostátním makro obezřetnostním orgánem, řádně zváží možný dopad takových opatření na dotyčný subjekt, na vnitřní trh finančních služeb a na finanční stabilitu v jiných členských státech a v Unii jako celku.“;

8) v článku 18 se odstavce 1 až 7 nahrazují tímto:

„1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny spolu s orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků po konzultaci s kolegiem dohledu a s orgány příslušnými k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní, zváží posouzení požadované podle článku 16 v rámci kolegia k řešení krize a učiní veškeré přiměřené kroky k dosažení společného rozhodnutí o uplatnění opatření stanovených podle čl. 17 odst. 4 ve vztahu ke všem subjektům řešícím krizi a jejich dceřiným podnikům, které jsou subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 1 a jsou součástí dané skupiny.“

2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny ve spolupráci s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě a s EBA v souladu s čl. 25 odst. 1 nařízení (EU) č. 1093/2010 vypracuje a předloží zprávu mateřskému podniku v Unii, orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků, které ji poskytnou dceřiným podnikům, které spadají do jejich působnosti, a orgánům příslušným k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky. Zpráva je vypracována po konzultaci s příslušnými orgány a analyzuje podstatné překážky pro účinné používání nástrojů k řešení krize a výkon pravomocí k řešení krize ve vztahu ke skupině a rovněž ve vztahu ke skupinám řešícím krizi v případě, že se skupina skládá z více než jedné skupiny řešící krizi. Zpráva zvažuje dopad na model podnikání skupiny a doporučí veškerá přiměřená a cílená opatření, která jsou podle názoru orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny nezbytná či vhodná k odstranění těchto překážek.

V případech, kdy bude překážka způsobilosti skupiny k řešení krize důsledkem situace subjektu skupiny podle čl. 17 odst. 3 druhého pododstavce, musí orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny oznámit své posouzení této překážky mateřskému podniku v Unii, a to po konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize subjektu řešícího krizi a s orgány příslušnými k řešení krize jeho dceřiných institucí.

3. Do čtyř měsíců od data obdržení zprávy může mateřský podnik v Unii předložit své připomínky a navrhnout orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny alternativní opatření, která by překážky uvedené ve zprávě odstranila.

V případě, že jsou překážky uvedené ve zprávě způsobeny situací subjektu skupiny podle čl. 17 odst. 3 druhého pododstavce této směrnice, je mateřský podnik v Unii do dvou týdnů od data obdržení oznámení učiněného v souladu s odst. 2 druhým pododstavcem tohoto článku povinen navrhnout orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny možná opatření a harmonogram pro jejich provedení za účelem zjištění toho, aby tento subjekt skupiny dosáhl souladu s požadavky uvedenými v člancích 45e nebo 45f této směrnice vyjádřenými jako procento celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a případně s požadavkem kombinovaných kapitálových rezerv, a s požadavky uvedenými v člancích 45e a 45f této směrnice vyjádřenými jako procento celkové míry expozic podle článků 429 a 429a nařízení (EU) č. 575/2013.

V harmonogramu pro provedení opatření navrženém v souladu s druhým pododstavcem se zohlední důvody pro vznik podstatné překážky. Orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem posoudí, zda tato opatření podstatnou překážku účinně řeší či odstraňují.

4. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny informuje o veškerých opatřeních navržených mateřským podnikem v Unii orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě, EBA, orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků a orgány příslušné k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků po konzultaci s příslušnými orgány a s orgány příslušnými k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, učiní vše, co je v jejich silách, aby dosáhly v kolegiu k řešení krize společného rozhodnutí o zjištění podstatných překážek a případně o posouzení opatření navržených mateřským podnikem v Unii a opatření požadovaných orgány za účelem řešení či odstranění překážek, přičemž zohlední možný dopad těchto opatření ve všech členských státech, ve kterých skupina působí.

5. Společného rozhodnutí musí být dosaženo do čtyř měsíců od předložení připomínek mateřského podniku v Unii. Pokud mateřský podnik v Unii připomínky nepředložil, musí být společného rozhodnutí dosaženo do jednoho měsíce od uplynutí čtyřměsíční lhůty uvedené v odst. 3 prvním pododstavci.

Společného rozhodnutí týkajícího se překážky způsobilosti k řešení krize způsobené situací uvedenou v čl. 17 odst. 3 druhém pododstavci musí být dosaženo do dvou týdnů od předložení připomínek mateřského podniku v Unii v souladu s odstavcem 3 tohoto článku.

Společné rozhodnutí musí být odůvodněné a uvedené v dokumentu, který orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny poskytne mateřskému podniku v Unii.

Na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize může EBA pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 druhým pododstavcem písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. Není-li společného rozhodnutí dosaženo v příslušné lhůtě uvedené v odstavci 5, rozhodne orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sám o vhodných opatřeních, která mají být přijata v souladu s čl. 17 odst. 4 na úrovni skupiny.

Toto rozhodnutí musí být plně odůvodněné a zohledňovat stanoviska a výhrady ostatních orgánů příslušných k řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny poskytne toto rozhodnutí mateřskému podniku v Unii.

Pokud na konci příslušné lhůty uvedené v odstavci 5 tohoto článku orgán příslušný k řešení krize předložil některou záležitost zmíněnou v odstavci 9 tohoto článku EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny přijetí svého rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Příslušná lhůta uvedená v odstavci 5 tohoto článku se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu nařízení (EU) č. 1093/2010. EBA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce. Záležitost nelze EBA předložit po uplynutí příslušné lhůty uvedené v odstavci 5 tohoto článku nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny.

6a. Není-li společného rozhodnutí dosaženo v příslušné lhůtě uvedené v odstavci 5 tohoto článku, rozhodne orgán příslušný k řešení krize příslušného subjektu řešícího krizi sám o vhodných opatřeních, která mají být přijata v souladu s čl. 17 odst. 4 na úrovni skupiny řešící krizi.

Toto rozhodnutí musí být plně odůvodněné a zohledňovat stanoviska a výhrady orgánů příslušných k řešení krize dalších subjektů téže skupiny řešící krizi a orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny. Relevantní orgány příslušné k řešení krize poskytnou toto rozhodnutí subjektu řešícímu krizi.

Pokud na konci příslušné lhůty uvedené v odstavci 5 tohoto článku orgán příslušný k řešení krize předložil některou záležitost zmíněnou v odstavci 9 tohoto článku EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi přijetí svého rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Příslušná lhůta uvedená v odstavci 5 tohoto článku se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu nařízení (EU) č. 1093/2010. EBA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce. Záležitost nelze EBA předložit po uplynutí příslušné lhůty uvedené v odstavci 5 tohoto článku nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize subjektu řešícího krizi.

7. Není-li dosaženo společného rozhodnutí, rozhodnou orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků, které nejsou subjekty řešícími krizi, samy o vhodných opatřeních, která mají dceřiné podniky v souladu s čl. 17 odst. 4 přijmout na individuální úrovni.

Toto rozhodnutí musí být plně odůvodněné a zohledňovat stanoviska a výhrady ostatních orgánů příslušných k řešení krize. Rozhodnutí se poskytne dotčenému dceřinému podniku a subjektu řešícímu krizi, který je součástí téže skupiny řešící krizi, orgánu příslušnému k řešení krize subjektu řešícího krizi, a je-li odlišný, orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny.

Pokud na konci příslušné lhůty uvedené v odstavci 5 tohoto článku orgán příslušný k řešení krize předložil některou záležitost zmíněnou v odstavci 9 tohoto článku EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi přijetí svého rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Příslušná lhůta uvedená v odstavci 5 tohoto článku se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu nařízení (EU) č. 1093/2010. EBA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce. Záležitost nelze EBA předložit po uplynutí příslušné lhůty uvedené v odstavci 5 tohoto článku nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize dceřiného podniku.“;

9) v čl. 32 odst. 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) s ohledem na časové možnosti a další relevantní okolnosti neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by selhání instituce v přiměřené lhůtě zabránila jakákoli alternativní opatření soukromého sektoru, včetně opatření institucionálního systému ochrany, nebo opatření dohledu, včetně opatření včasného zásahu nebo odpisu nebo konverze příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků podle čl. 59 odst. 2, přijatá ve vztahu k instituci;“;

10) vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 32a

Podmínky řešení krize ve vztahu k ústřednímu subjektu a úvěrovým institucím trvale přidruženým k ústřednímu subjektu

Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly přijmout opatření k řešení krize ve vztahu k ústřednímu subjektu a všem k němu trvale přidruženým úvěrovým institucím, které jsou součástí téže skupiny řešící krizi, pokud tato skupina řešící krizi jako celek splňuje podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1.

Článek 32b

Úpadkové řízení ve vztahu k institucím a subjektům, jež nepodléhají opatřením k řešení krize

Členské státy zajistí, aby u instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), ve vztahu k nimž se orgán příslušný k řešení krize domnívá, že podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1 písm. a) a b) jsou splněny, ale že opatření k řešení krize by nebyla ve veřejném zájmu podle čl. 32 odst. 1 písm. c), byla provedena řádná likvidace v souladu s platným vnitrostátním právem.“;

11) v článku 33 se odstavce 2, 3 a 4 nahrazují tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize přijaly opatření k řešení krize ve vztahu k subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d), pokud tento subjekt plní podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1.

3. Pokud dceřiné instituce holdingové společnosti se smíšenou činností přímo nebo nepřímo drží zprostředkující finanční holdingová společnost, plán řešení krize stanoví, že je tato zprostředkující finanční holdingová společnost určena jako subjekt řešící krizi, a členské státy zajistí, aby opatření k řešení krize za účelem řešení krize na úrovni skupiny byla přijímána ve vztahu k této zprostředkující finanční holdingové společnosti. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize nepřijímaly opatření k řešení krize za účelem řešení krize na úrovni skupiny ve vztahu k holdingové společnosti se smíšenou činností.

4. S výhradou odstavce 3 tohoto článku a bez ohledu na to, zda subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d) splňuje podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1, mohou orgány příslušné k řešení krize přijmout opatření k řešení krize s ohledem na subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d), jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) subjekt je subjektem řešícím krizi;
- b) jeden nebo více dceřiných podniků tohoto subjektu, které jsou institucemi, avšak nikoli subjekty řešícími krizi, splňuje podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1;
- c) aktiva a závazky dceřiných podniků uvedených v písmenu b) jsou takové, že selhání těchto podniků ohrožuje skupinu řešící krizi jako celek, a pro řešení krize těchto dceřiných podniků, které jsou institucemi, nebo pro řešení krize příslušné skupiny řešící krizi jako celku je nutno přijmout opatření k řešení krize ve vztahu k danému subjektu.“;

12) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 33a

Pravomoc pozastavit určité povinnosti

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly po konzultaci s příslušnými orgány, které poskytují svou odpověď včas, pravomoc pozastavit povinnost platby nebo plnění vyplývající z jakékoli smlouvy, jejichž stranou je instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) bylo zjištěno, že instituce nebo subjekt je v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, v souladu s čl. 32 odst. 1 písm. a);

- b) není okamžitě k dispozici žádné opatření soukromého sektoru podle čl. 32 odst. 1 písm. b), které by zabránilo selhání instituce nebo subjektu;
 - c) výkon pravomoci pozastavit povinnost je považován za nezbytný k zabránění dalšímu zhoršování finanční situace instituce nebo subjektu a
 - d) výkon pravomoci pozastavit povinnost je buď:
 - i) nezbytný k tomu, aby se dosáhlo zjištění uvedeného v čl. 32 odst. 1 písm. c), nebo
 - ii) nezbytný ke zvolení vhodných nástrojů k řešení krize či zajištění účinného uplatňování jednoho nebo více nástrojů k řešení krize.
2. Pravomoc uvedená v odstavci 1 tohoto článku se nevztahuje na povinnost platby nebo plnění vůči:
- a) systémům nebo provozovatelům systémů, které byly určeny v souladu se směrnicí 98/26/ES;
 - b) ústředním protistranám povoleným v Unii podle článku 14 nařízení (EU) č. 648/2012 a ústředním protistranám ze třetích zemí uznaným ESMA podle článku 25 uvedeného nařízení;
 - c) centrálním bankám.

Orgány příslušné k řešení krize stanoví rozsah pravomoci uvedené v odstavci 1 tohoto článku s ohledem na okolnosti jednotlivých případů. Zejména pečlivě posoudí, zda je vhodné rozšířit pozastavení povinnosti na způsobilé vklady podle definice v čl. 2 odst. 1 bodě 4 směrnice 2014/49/EU, a zejména na pojištěné vklady fyzických osob, mikro podniků a malých a středních podniků.

3. Členské státy mohou stanovit, že v případě uplatnění pravomoci pozastavit povinnost platby nebo plnění ve vztahu k pojištěným vkladům zajistí orgány příslušné k řešení krize, aby vkladatelé měli přístup k náležitému dennímu obnosu z uvedených vkladů.

4. Doba pozastavení podle odstavce 1 musí být co nejkratší a nesmí překročit minimální dobu, kterou orgán příslušný k řešení krize považuje za nezbytnou pro účely uvedené v odst. 1 písm. c) a d) a v žádném případě nesmí trvat déle, než činí doba od zveřejnění oznámení o pozastavení podle odstavce 8 do půlnoci - v členském státě orgánu příslušného k řešení krize instituce nebo subjektu - pracovního dne následujícího po dni zveřejnění.

Po uplynutí lhůty pro pozastavení uvedené v prvním pododstavci pozastavení končí.

5. Při výkonu pravomoci uvedené v odstavci 1 tohoto článku zohlední orgány příslušné k řešení krize dopad, který by tento krok mohl mít na řádné fungování finančních trhů, a uváží stávající vnitrostátní pravidla, jakož i dohledové a soudní pravomoci za účelem ochrany práv věřitelů a rovného zacházení s věřiteli v běžném úpdkovém řízení. Orgány příslušné k řešení krize přihlédnou zejména k možnému použití vnitrostátního úpdkového řízení pro danou instituci či subjekt na základě určení podle čl. 32 odst. 1 písm. c) a učiní opatření, která považují za vhodná k zajištění odpovídající koordinace s vnitrostátními správními či justičními orgány.

6. Pokud jsou smluvní povinnosti platby nebo plnění pozastaveny podle odstavce 1, pozastaví se na stejnou dobu i povinnosti všech protistran týkající se platby nebo plnění podle téže smlouvy.

7. Jakákoli povinnost platby nebo plnění, která by obvykle nastala v průběhu doby pozastavení, nastane okamžitě po skončení uvedené doby.

8. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize neprodleně oznámily instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) a orgánům uvedeným v čl. 83 odst. 2 písm. a) až h) výkon pravomoci uvedené v odstavci 1 tohoto článku poté, co bylo podle čl. 32 odst. 1 písm. a) zjištěno, že je instituce v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné, avšak předtím, než je přijato rozhodnutí o řešení krize.

Orgán příslušný k řešení krize zveřejní příkaz nebo nástroj, jimiž se povinnosti podle tohoto článku pozastavují, jakož i podmínky a dobu pozastavení, nebo jejich zveřejnění zajistí, a to prostředky uvedenými v čl. 83 odst. 4.

9. Tímto článkem nejsou dotčena ustanovení vnitrostátního práva členských států, která přiznávají pravomoc pozastavit povinnost platby nebo plnění ve vztahu k institucím a subjektům podle odstavce 1 tohoto článku předtím, než je podle čl. 32 odst. 1 písm. a) zjištěno, že jsou tyto instituce nebo subjekty v selhání nebo že je jejich selhání pravděpodobné, nebo ve vztahu k institucím nebo subjektům, jež mají být zlikvidovány v běžném úpadkovém řízení, a která přesahují působnost a dobu trvání stanovené v tomto článku. Tyto pravomoci jsou vykonávány v souladu s působností, dobou trvání a podmínkami stanovenými příslušnými vnitrostátními právními předpisy. Podmínky týkající se takové pravomoci pozastavit povinnost platby nebo plnění nejsou dotčeny podmínkami uvedenými v tomto článku.

10. Členské státy zajistí, že pokud orgán příslušný k řešení krize vykonává podle odstavce 1 tohoto článku pravomoc pozastavit povinnost platby nebo plnění ve vztahu k instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), může tento orgán příslušný k řešení krize vykonávat po dobu trvání tohoto pozastavení pravomoc:

- a) omezit na stejnou dobu zajištěné věřitele dané instituce nebo subjektu ve vymáhání práv ze zajištění vztahu k veškerým aktivům této instituce nebo subjektu, přičemž v takovém případě se použije čl. 70 odst. 2, 3 a 4; a
- b) pozastavit na stejnou dobu práva jakékoli strany na ukončení smlouvy s danou institucí nebo subjektem, přičemž v takovém případě se použije čl. 71 odst. 2 až 8.

11. Pokud poté, co bylo učiněno zjištění podle čl. 32 odst. 1 písm. a), že je instituce nebo subjekt v selhání nebo že je jejich selhání pravděpodobné, vykoná orgán příslušný k řešení krize pravomoc pozastavit povinnost platby nebo plnění za okolností stanovených v odstavcích 1 nebo 10 tohoto článku a pokud je ve vztahu k dané instituci nebo subjektu následně přijato opatření k řešení krize, nevykonává orgán příslušný k řešení krize ve vztahu k této instituci nebo subjektu své pravomoci podle čl. 69 odst. 1, čl. 70 odst. 1 nebo čl. 71 odst. 1.“;

13) článek 36 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se slova „kapitálových nástrojů“ nahrazují slovy „kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 59“;
- b) odstavec 4 se mění takto:
 - i) slova „kapitálových nástrojů“ se nahrazují slovy „kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 59“;
 - ii) v písmenu d) se slova „způsobilých závazků“ nahrazují slovy „závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“;
- c) v odstavcích 5, 12 a 13 se slova „kapitálových nástrojů“ nahrazují slovy „kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 59“;

14) článek 37 se mění takto:

- a) v odstavci 2 se slova „kapitálových nástrojů“ nahrazují slovy „kapitálových nástrojů a způsobilých závazků“;
- b) v odst. 10 písm. a) se slova „způsobilých závazků“ nahrazují slovy „závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“;

15) článek 44 se mění takto:

- a) odstavec 2 se mění takto:
 - i) písmeno f) se mění takto:

„f) závazkům se zbytkovou dobou splatnosti kratší než sedm dní, jež existují vůči systémům nebo provozovatelům systémů, které jsou určeny podle směrnice 98/26/ES, nebo vůči účastníkům těchto systémů a jež plynou z účasti v takovém systému, anebo jež existují vůči ústředním protistranám povoleným v Unii podle článku 14 nařízení (EU) č. 648/2012 a vůči ústředním protistranám usazeným v třetí zemi uznaným ESMA podle článku 25 uvedeného nařízení“;

ii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„h) závazkům vůči institucím nebo subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), které jsou součástí téže skupiny řešící krizi, ale nejsou samy subjektem řešícím krizi, bez ohledu na jejich splatnost s výjimkou případů, kdy se tyto závazky řadí pod jiné běžné nezajištěné závazky podle příslušného vnitrostátního práva, jímž se řídí běžné úpadkové řízení, platného ke dni provedené této směrnice; uplatňuje-li se uvedená výjimka, orgán příslušný k řešení krize dotyčného dceřiného podniku, který není subjektem řešícím krizi, posoudí, zda je hodnota položek v souladu s čl. 45f odst. 2 dostačující pro provedení upřednostňované strategie řešení krize.“;

iii) v pátém pododstavci se slova „závazky způsobilé pro nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů“ nahrazují slovy „závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“;

b) v odstavci 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Orgány příslušné k řešení krize důkladně posoudí, zda by závazky vůči institucím nebo subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), které jsou součástí téže skupiny řešící krizi, však samy nejsou subjekty řešícími krizi, a nejsou vyloučeny z uplatnění pravomocí k odpisu nebo konverzi v souladu s odst. 2 písm. h) tohoto článku, měly být vyloučeny nebo zčásti vyloučeny podle prvního pododstavce písm. a) až d) tohoto odstavce, aby se zajistilo účinné provedení strategie řešení krize.“

Rozhodne-li se orgán příslušný k řešení krize vyloučit nebo zčásti vyloučit závazek použitelný k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů nebo třídu závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů podle tohoto odstavce, lze s ohledem na takové vyloučení zvýšit úroveň odpisu nebo konverze jiných závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, pokud je úroveň odpisu a konverze uplatněná u jiných závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů v souladu se zásadou stanovenou v čl. 34 odst. 1 písm. g)“

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Rozhodne-li se orgán příslušný k řešení krize vyloučit nebo zčásti vyloučit závazek použitelný k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů nebo třídu závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů podle tohoto článku a ztráty, které by byly těmito závazky neneseny, nebyly plně přeneseny na jiné věřitele, může mechanismus financování k řešení krizí institucí v režimu řešení krize poskytnout příspěvek pro jeden nebo oba z těchto účelů:

a) na krytí jakýchkoli ztrát, které nebyly absorbovány závazky použitelnými k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, a na obnovení čisté hodnoty aktiv instituce v režimu řešení krize na nulu v souladu s čl. 46 odst. 1 písm. a);

b) na nákup akcií či jiných nástrojů účasti nebo kapitálových nástrojů v instituci v režimu řešení krize za účelem její rekapitalizace v souladu s čl. 46 odst. 1 písm. b).“

d) v odst. 5 písm. a) se slova „způsobilých závazků“ nahrazují slovy „závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“;

16) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 44a

Prodej podřízených způsobilých závazků neprofesionálním zákazníkům

1. Členské státy zajistí, aby prodávající způsobilých závazků, jež splňují všechny podmínky uvedené v článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013, kromě čl. 72a odst. 1 písm. b) a čl. 72b odst. 3 až 5 uvedeného nařízení, prodávali takové závazky neprofesionálním zákazníkům ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 11 směrnice 2014/65/EU, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) prodávající provedl posouzení vhodnosti v souladu s čl. 25 odst. 2 směrnice 2014/65/EU;

b) prodávající je na základě posouzení podle písmene a) přesvědčen, že tyto způsobilé závazky jsou pro daného neprofesionálního zákazníka vhodné;

c) prodávající podloží vhodnost v souladu s čl. 25 odst. 6 směrnice 2014/65/EU.

Bez ohledu na první pododstavec mohou členské státy stanovit, že podmínky vymezené v písmenech a) až c) tohoto pododstavce se použijí na prodávající jiných nástrojů, které jsou kapitálem nebo závazky použitelnými k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů.

2. Jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 1 a portfolio finančních nástrojů daného neprofesionálního zákazníka v době koupě nepřekračuje částku 500 000 EUR, zajistí prodávající na základě informací poskytnutých neprofesionálním zákazníkem v souladu s odstavcem 3, že jsou v době koupě splněny obě tyto podmínky:

- a) neprofesionální zákazník neinvestuje celkovou částku přesahující 10 % jeho portfolia finančních nástrojů do závazků uvedených v odstavci 1;
- b) počáteční investice do jednoho nebo více nástrojů závazků uvedených v odstavci 1 dosahuje výše nejméně 10 000 EUR.

3. Neprofesionální zákazník poskytne prodávajícímu přesné informace o svém portfoliu finančních nástrojů, včetně jakýchkoli investic do závazků uvedených v odstavci 1.

4. Pro účely odstavců 2 a 3 zahrnuje portfolio finančních nástrojů neprofesionálního zákazníka hotovostní vklady a finanční nástroje, ale nezahrnuje finanční nástroje, které byly poskytnuty jako zajištění.

5. Aniž je dotčen článek 25 směrnice 2014/65/EU a odchýlně od požadavků stanovených v odstavcích 1 až 4 tohoto článku, mohou členské státy stanovit minimální jmenovitou hodnotu činící alespoň 50 000 EUR pro závazky uvedené v odstavci 1, přičemž se zohlední tržní podmínky a postupy dotčeného členského státu, jakož i stávající opatření na ochranu spotřebitele v rámci jeho jurisdikce.

6. Pokud hodnota celkových aktiv subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1, které jsou usazeny v členském státě a na něž se vztahuje požadavek uvedený v článku 45e, nepřekračuje 50 miliard EUR, daný členský stát může odchýlně od požadavků stanovených v odstavcích 1 až 5 tohoto článku uplatnit pouze požadavek uvedený v odst. 2 písm. b) tohoto článku.

7. Členské státy nemusí uplatňovat tento článek na závazky uvedené v odstavci 1, které byly vydány před 28. prosincem 2020.;

17) článek 45 se nahrazuje tímto:

„Článek 45

Uplatnění a výpočet minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

1. Členské státy zajistí, aby instituce a subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) trvale splňovaly požadavky na kapitál a způsobilé závazky, jsou-li vyžadovány tímto článkem a články 45a až 45i a v souladu s nimi.

2. Požadavek uvedený v odstavci 1 tohoto článku se vypočítá v souladu s čl. 45c odst. 3, 5 nebo případně odst. 7 jako výše kapitálu a způsobilých závazků a vyjádří se jako procento:

- a) celkového objemu rizikové expozice příslušného subjektu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku, vypočteného v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, a
- b) celkové míry expozic příslušného subjektu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku, vypočtené v souladu s články 429 a 429a nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 45a

Osvobození od minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

1. Bez ohledu na článek 45 orgány příslušné k řešení krize osvobodí hypoteční úvěrové instituce financované krytými dluhopisy, které podle vnitrostátního práva nesmějí přijímat vklady, od požadavku stanoveného v čl. 45 odst. 1, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) tyto instituce budou zlikvidovány ve vnitrostátním úpadkovém řízení nebo v jiných řízeních stanovených pro tyto instituce a prováděných v souladu s články 38, 40 nebo 42 stanovených pro tyto instituce; a

b) řízení uvedená v písmenu a) zajišťují, že věřitelé těchto institucí, včetně případných držitelů krytých dluhopisů, nesou ztráty způsobem, který dosahuje účelu řešení krize.

2. Instituce osvobozené od požadavku uvedeného v čl. 45 odst. 1 nejsou součástí konsolidace uvedené v čl. 45e odst. 1.

Článek 45b

Způsobilé závazky v případě subjektů řešících krizi

1. Závazky se do výše kapitálu a způsobilých závazků subjektů řešících krizi zahrnou pouze tehdy, pokud splní podmínky uvedené v těchto člácích nařízení (EU) č. 575/2013:

a) v článku 72a;

b) v článku 72b s výjimkou odst. 2 písm. d) a

c) v článku 72c.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce platí, že odkazuje-li tato směrnice na požadavky podle článků 92a nebo 92b nařízení (EU) č. 575/2013, sestávají způsobilé závazky pro účely uvedených článků ze způsobilých závazků ve smyslu článku 72k uvedeného nařízení určených v souladu s částí druhou hlavou I kapitolou 5a uvedeného nařízení.

2. Závazky, které plynou z dluhových nástrojů s vloženými deriváty, jako jsou strukturované dluhopisy, a které splňují podmínky odst. 1 prvního pododstavce, s výjimkou čl. 72a odst. 2 písm. l) nařízení (EU) č. 575/2013, se zahrnují do výše kapitálu a způsobilých závazků pouze v případě, že je splněna jedna z těchto podmínek:

a) výše jistiny závazku plynoucího z dluhového nástroje je známa v době vydání, je fixní nebo rostoucí a není ovlivněna vloženým derivátovým prvkem a celková výše závazku plynoucího z dluhového nástroje včetně vloženého derivátu může být denně oceňována podle situace na aktivním a likvidním oboustranném trhu pro rovnocenný nástroj bez úvěrového rizika v souladu s články 104 a 105 nařízení (EU) č. 575/2013, nebo

b) dluhový nástroj zahrnuje smluvní podmínku, která stanoví, že hodnota pohledávky v případě platební neschopnosti emitenta a řešení krize emitenta je fixní nebo rostoucí a nepřevyšuje původně splacenou částku závazku.

Dluhové nástroje uvedené v prvním pododstavci, včetně jejich vložených derivátů, nejsou předmětem žádné dohody o započtení a ocenění těchto nástrojů nepodléhá čl. 49 odst. 3.

Závazky uvedené v prvním pododstavci se do výše kapitálu a způsobilých závazků zahrnují pouze ve vztahu k té části závazku, která odpovídá částce jistiny uvedené v prvním pododstavci písm. a) nebo fixní nebo rostoucí částce uvedené v prvním pododstavci písm. b).

3. Pokud jsou závazky vydány dceřiným podnikem usazeným v Unii stávajícímu akcionáři, jenž není součástí téže skupiny řešící krizi, a tento dceřiný podnik je součástí téže skupiny řešící krizi jako subjekt řešící krizi, tyto závazky se zahrnují do výše kapitálu a způsobilých závazků dotčeného subjektu řešícího krizi, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) jsou vydány v souladu s čl. 45f odst. 2 písm. a);

b) výkon pravomocí k odpisu nebo konverzi podle článku 59 nebo 62 ve vztahu k takovým závazkům nemá vliv na kontrolu subjektu řešícího krizi nad daným dceřiným podnikem;

c) tyto závazky nepřekročí částku určenou odečtením:

i) součtu výše závazků vydaných subjektu řešícímu krizi a zakoupených tímto subjektem buď přímo, nebo nepřímo prostřednictvím jiných subjektů v téže skupině řešící krizi a výše kapitálových nástrojů vydaných v souladu s čl. 45f odst. 2 písm. b) od

ii) částky požadované podle čl. 45f odst. 1.

4. Aniž je dotčen minimální požadavek podle čl. 45c odst. 5 nebo čl. 45d odst. 1 písm. a), orgány příslušné k řešení krize zajistí, že subjekty řešící krizi, které jsou G-SVI nebo subjekty řešícími krizi, na které se vztahuje čl. 45c odst. 5 nebo 6, splní část požadavku uvedeného v článku 45e ve výši 8 % celkových závazků včetně kapitálu prostřednictvím kapitálu, podřízených způsobilých nástrojů nebo závazků uvedených v odstavci 3 tohoto článku. Orgán příslušný k řešení krize může povolit, aby subjekty řešící krizi, které jsou G-SVI nebo subjekty řešícími krizi, na které se vztahuje čl. 45c odst. 5 nebo 6, splnily úroveň nižší než 8 % celkových závazků včetně kapitálu, ale vyšší, než je částka vypočtená podle vzorce $(1-X1/X2) \times 8$ % celkových závazků včetně kapitálu, prostřednictvím kapitálu, podřízených způsobilých nástrojů nebo závazků uvedených v odstavci 3 tohoto článku, pokud jsou splněny všechny podmínky stanovené v čl. 72b odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, kde s ohledem na možné snížení podle čl. 72b odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013:

$X1 = 3,5$ % celkového objemu rizikové expozice vypočteného v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013;
a

$X2 =$ součet 18 % celkového objemu rizikové expozice vypočteného v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a výše požadavku kombinovaných kapitálových rezerv.

Pokud u subjektů řešících krizi, na které se vztahuje čl. 45c odst. 5, vede uplatnění prvního pododstavce tohoto odstavce k požadavku, který převyšuje 27 % celkového objemu rizikové expozice, sníží orgán příslušný k řešení krize u dotčeného subjektu řešícího krizi část požadavku uvedeného v článku 45e, která má být splněna prostřednictvím kapitálu, podřízených způsobilých nástrojů nebo závazků uvedených v odstavci 3 tohoto článku, na částku rovnající se 27 % celkového objemu rizikové expozice, pokud orgán příslušný k řešení krize dospěl v hodnocení k závěru, že:

- a) přístup k mechanismu financování k řešení krizí není v plánu řešení krize uvažován jako způsob vyřešení krize daného subjektu řešícího krizi a
- b) neplatí-li písmeno a), požadavek uvedený v článku 45e umožňuje danému subjektu řešícímu krizi splnit případně požadavky uvedené v čl. 44 odst. 5 nebo 8.

Orgán příslušný k řešení krize při hodnocení uvedeném v druhém pododstavci rovněž přihlédne k riziku nepřiměřeného dopadu na model podnikání dotčeného subjektu řešícího krizi.

V případě subjektů řešících krizi, na něž se vztahuje čl. 45c odst. 6, se druhý pododstavec tohoto odstavce nepoužije.

5. U subjektů řešících krizi, které nejsou G-SVI ani subjekty řešícími krizi, na které se vztahuje čl. 45c odst. 5 nebo 6, může orgán příslušný k řešení krize rozhodnout, že část požadavku uvedeného v článku 45e až do výše 8 % celkových závazků včetně kapitálu subjektu nebo do výše částky vypočtené podle vzorce uvedeného v odstavci 7, podle toho, co je vyšší, musí být splněna prostřednictvím kapitálu, podřízených způsobilých nástrojů nebo závazků uvedených v odstavci 3 tohoto článku, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) nepodřízené závazky uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku mají ve vnitrostátní hierarchii stanovené pro případ platební neschopnosti stejný stupeň priority jako určité závazky, které jsou vyloučeny z uplatnění pravomocí k odpisu a konverzi v souladu s čl. 44 odst. 2 nebo 3;
- b) existuje riziko, že v důsledku plánovaného uplatnění pravomocí k odpisu a konverzi na nepodřízené závazky, které nejsou vyloučeny z uplatnění těchto pravomocí v souladu s čl. 44 odst. 2 nebo 3, vzniknou věřitelům pohledávek vyplývajících z těchto závazků větší ztráty, než jaké by jim vznikly při likvidaci v rámci běžného úpadečného řízení;
- c) výše kapitálu a jiných podřízených závazků nepřekračuje hodnotu nutnou pro zajištění toho, aby věřitelům uvedeným v písmenu b) nevznikaly ztráty vyšší, než jaké by jim jinak vznikly při likvidaci v rámci běžného úpadečného řízení.

Určí-li orgán příslušný k řešení krize, že v rámci třídy závazků zahrnující způsobilé závazky představuje výše závazků, které jsou nebo budou s přiměřenou pravděpodobností z uplatňování pravomocí k odpisu nebo konverzi v souladu s čl. 44 odst. 2 nebo 3 vyloučeny, celkem více než 10 % dané třídy, posoudí riziko uvedené v prvním pododstavci písm. b) tohoto odstavce.

6. Pro účely odstavců 4, 5 a 7 se derivátové závazky zahrnují do celkových závazků na základě toho, že se plně uznávají práva protistrany na započtení.

Kapitál subjektu řešícího krizi použitý ke splnění požadavku kombinovaných kapitálových rezerv je způsobilý ke splnění požadavků uvedených v odstavcích 4, 5 a 7.

7. Odchylně od odstavce 4 tohoto článku může orgán příslušný k řešení krize rozhodnout, že subjekty řešící krizi, které jsou G-SVI nebo subjekty řešícími krizi, na které se vztahuje čl. 45c odst. 5 nebo 6 této směrnice, splní požadavek uvedený v článku 45e prostřednictvím kapitálu, podřízených způsobilých nástrojů nebo závazků uvedených v odstavci 3 tohoto článku, pokud v důsledku povinnosti subjektu řešícího krizi splnit požadavek kombinovaných kapitálových rezerv a požadavky uvedené v článku 92a nařízení (EU) č. 575/2013, čl. 45c odst. 5 a článku 45e této směrnice nepřesahuje součet tohoto kapitálu, nástrojů a závazků vyšší z těchto hodnot:

- a) 8 % celkových závazků včetně kapitálu subjektu, nebo
- b) částku vypočtenou podle vzorce Ax^2+Bx^2+C , kde A, B a C odpovídají těmto částkám:

A = částka vyplývající z požadavku uvedeného v čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013;

B = částka vyplývající z požadavku uvedeného v článku 104a směrnice 2013/36/EU;

C = částka vyplývající z požadavku kombinovaných kapitálových rezerv.

8. Orgány příslušné k řešení krize mohou vykonávat pravomoc podle odstavce 7 tohoto článku ve vztahu k subjektům řešícím krizi, které jsou G-SVI nebo subjekty, na které se vztahuje čl. 45c odst. 5 nebo 6, a jež splňují jednu z podmínek stanovených v druhém pododstavci tohoto odstavce, až vůči 30 % z celkového počtu všech subjektů řešících krizi, které jsou G-SVI nebo subjekty, na které se vztahuje čl. 45c odst. 5 nebo 6, pro které orgán příslušný k řešení krize určí požadavek uvedený v článku 45e.

Orgány příslušné k řešení krize posoudí uvedené podmínky takto:

- a) při předcházejícím posouzení způsobilosti k řešení krize byly zjištěny podstatné překážky této způsobilosti a buď:
 - i) v harmonogramu požadovaném orgánem příslušným k řešení krize nebylo po uplatnění opatření uvedených v čl. 17 odst. 5 přijato žádné nápravné opatření, nebo
 - ii) zjištěnou podstatnou překážku nelze odstranit uplatněním žádného z opatření uvedených v čl. 17 odst. 5 a výkon pravomoci podle odstavce 7 tohoto článku by částečně nebo úplně vyvážil nepříznivý dopad této podstatné překážky na způsobilost k řešení krize,
- b) orgán příslušný k řešení krize se domnívá, že proveditelnost a důvěryhodnost upřednostňované strategie řešení krize subjektu řešícího krizi je omezená, s ohledem na velikost subjektu a jeho propojenost s jinými subjekty, na povahu, rozsah, rizika a složitost jeho činností a na jeho právní status a vlastnickou strukturu, nebo
- c) požadavek uvedený v článku 104a směrnice 2013/36/EU odráží skutečnost, že subjekt řešící krizi, který je G-SVI nebo subjektem, na který se vztahuje čl. 45c odst. 5 nebo 6 této směrnice, je mezi 20 % nejrizikovějších institucí, pro které orgán příslušný k řešení krize určí požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 této směrnice.

Pro účely procentní hodnoty uvedené v prvním a druhém pododstavci zaokrouhlí orgán příslušný k řešení krize číslo vyplývající z příslušného výpočtu na nejbližší celé číslo.

Členské státy mohou s přihlédnutím ke specifickým rysům svého vnitrostátního bankovního sektoru, včetně zejména počtu subjektů řešících krizi, které jsou G-SVI nebo subjekty, na které se vztahuje čl. 45c odst. 5 nebo 6, pro něž vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize určí požadavek uvedený v článku 45e, stanovit procentní hodnotu uvedenou v prvním pododstavci na úrovni vyšší než 30 %.

- 9. Po konzultaci příslušného orgánu přijme orgán příslušný k řešení krize rozhodnutí podle odstavců 5 nebo 7.

Při přijímání uvedených rozhodnutí orgán příslušný k řešení krize rovněž zohlední:

- a) hloubku trhu pro kapitálové nástroje a podřízené způsobilé nástroje subjektu řešícího krizi, stanovování ceny takových nástrojů, pokud existují, a dobu potřebnou k provedení operací nezbytných pro dosažení souladu s uvedeným rozhodnutím;
- b) hodnotu nástrojů způsobilých závazků splňujících všechny podmínky uvedené v článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013 se zbytkovou splatností kratší než jeden rok k datu rozhodnutí za účelem provedení kvantitativních úprav požadavků uvedených v odstavcích 5 a 7 tohoto článku;
- c) dostupnost a hodnotu nástrojů, které splňují všechny podmínky uvedené v článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013 s výjimkou čl. 72b odst. 2 písm. d) uvedeného nařízení;
- d) skutečnost, zda závazky, které jsou vyloučeny z uplatňování pravomocí k odpisu nebo konverzi v souladu s čl. 44 odst. 2 nebo 3 a v běžném úpadkovém řízení řazeny na stejnou pozici jako nejvýše řazené způsobilé závazky nebo se řadí pod ně, dosahují významné hodnoty ve srovnání s kapitálem a způsobilými závazky subjektu řešícího krizi. Pokud hodnota vyloučených závazků nepřesahuje 5 % výše kapitálu a způsobilých závazků subjektu řešícího krizi, tato vyloučená hodnota se nepovažuje za významnou. Nad uvedenou prahovou hodnotou posoudí významnost vyloučených závazků orgány příslušné k řešení krize;
- e) model podnikání, model financování a rizikový profil subjektu řešícího krizi, jakož i jeho stabilitu a schopnost přispívat k hospodářství, a
- f) dopad nákladů spojených s případnou restrukturalizací na rekapitalizaci subjektu řešícího krizi.

Článek 45c

Určení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

1. Požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 určí orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem na základě těchto kritérií:

- a) potřeby zajistit, aby mohla být krize skupiny řešící krizi řešena použitím nástrojů k řešení krize ve vztahu k subjektu řešícímu krizi, případně včetně nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů, způsobem, který dosahuje účelu řešení krize;
- b) potřeby ve vhodných případech zajistit, aby subjekt řešící krizi a jeho dceřiné podniky, které jsou institucemi nebo subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), nikoliv však subjekty řešícími krizi, měly dostatečný kapitál a způsobilé závazky k tomu, aby zajistily, že pokud by na ně byl uplatněn nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů nebo pravomocí k odpisu a konverzi, mohly by být ztráty absorbovány a celkový kapitálový poměr a případně pákový poměr příslušných subjektů by mohl být obnoven na úroveň nezbytnou k tomu, aby nadále splňovaly podmínky pro povolení a pokračovaly v činnostech, pro něž mají povolení podle směrnice 2013/36/EU nebo směrnice 2014/65/EU;
- c) potřeby zajistit, aby v případě, že by podle plánu řešení krize určité třídy způsobilých závazků mohly být z rekapitalizace z vnitřních zdrojů vyloučeny podle čl. 44 odst. 3 této směrnice nebo by mohly být zcela převedeny na určitého příjemce na základě částečného převodu, měl subjekt řešící krizi dostatečný kapitál a jiné způsobilé závazky k absorbování ztrát a obnově svého celkového kapitálového poměru a případně pákového poměru na úroveň nezbytnou k tomu, aby subjekt nadále splňoval podmínky pro povolení a pokračoval v činnostech, pro něž má povolení podle směrnice 2013/36/EU nebo směrnice 2014/65/EU;
- d) velikosti, modelu podnikání, modelu financování a rizikového profilu subjektu;
- e) rozsahu, v jakém by selhání subjektu mělo nepříznivé důsledky pro finanční stabilitu, mimo jiné prostřednictvím šíření krize na další instituce nebo subjekty v důsledku jeho propojení s těmito dalšími institucemi nebo subjekty nebo se zbytkem finančního systému.

2. V případě, kdy plán řešení krize stanoví, že je třeba provést opatření k řešení krize v souladu nebo v souladu s příslušným scénářem uvedeným v čl. 10 odst. 3 uplatnit pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů nebo způsobilých závazků v souladu s článkem 59, musí se požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 rovnat částce dostatečné k zajištění toho, že:

- a) očekávané ztráty subjektu budou plně absorbovány („absorpce ztráty“);
- b) subjekt řešící krizi a jeho dceřiné podniky, které jsou institucemi nebo subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), nikoliv však subjekty řešícími krizi, jsou rekapitalizovány na úroveň nezbytnou k tomu, aby nadále splňovaly podmínky pro povolení a pokračovaly v činnostech, pro něž mají povolení podle směrnice 2013/36/EU, směrnice 2014/65/EU nebo rovnocenného legislativního aktu, po náležitou dobu nepřesahující jeden rok („rekapitalizace“).

V případech, kdy plán řešení krize stanoví, že subjekt má být likvidován v běžném úpadkovém řízení nebo jiném rovnocenném vnitrostátním řízení, orgán příslušný k řešení krize posoudí, zda je opodstatněné omezit požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 pro tento subjekt, tak aby nepřekročil částku dostatečnou pro absorpci ztrát v souladu s prvním pododstavcem písm. a).

Orgán příslušný k řešení krize ve svém posouzení zejména vyhodnotí možný dopad omezení uvedeného ve druhém pododstavci na finanční stabilitu a na riziko šíření krize ve finančním systému.

3. Pokud jde o subjekty řešící krizi, částka uvedená v odst. 2 prvním pododstavci činí:

a) pro účely výpočtu požadavku uvedeného v čl. 45 odst. 1, v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. a), součet:

- i) objemu ztrát subjektu řešícího krizi na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi, které mají být absorbovány při řešení krize, odpovídajícího požadavkům uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a článku 104a směrnice 2013/36/EU; a
- ii) rekapitalizační částky, která skupině řešící krizi vycházející z řešení krize umožňuje, aby obnovila soulad s požadavkem na celkový kapitálový poměr uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a s požadavkem článku 104a směrnice 2013/36/EU na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi po provedení upřednostňované strategie k řešení krize, a

b) pro účely výpočtu požadavku uvedeného v čl. 45 odst. 1, v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. b), součet:

- i) objemu ztrát, které mají být absorbovány při řešení krize, odpovídajícího požadavku na pákový poměr pro subjekt řešící krizi podle čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi, a
- ii) rekapitalizační částky, která skupině řešící krizi vycházející z řešení krize umožňuje, aby obnovila soulad s požadavkem na pákový poměr uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi po provedení upřednostňované strategie k řešení krize.

Pro účely čl. 45 odst. 2 písm. a) je požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 vyjádřen v procentech jako hodnota vypočítaná v souladu s prvním pododstavcem písm. a) tohoto odstavce děleno celkovým objemem rizikové expozice.

Pro účely čl. 45 odst. 2 písm. b) je požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 vyjádřen v procentech jako hodnota vypočítaná v souladu s prvním pododstavcem písm. b) tohoto odstavce děleno celkovou mírou expozic.

Při stanovování individuálního požadavku podle prvního pododstavce písm. b) tohoto odstavce zohlední orgán příslušný k řešení krize požadavky uvedené v čl. 37 odst. 10 a čl. 44 odst. 5 a 8.

Při stanovování rekapitalizačních částek uvedených v předcházejících pododstavcích orgán příslušný k řešení krize:

- a) využije nejnovější vykázané hodnoty příslušného celkového objemu rizikové expozice nebo příslušné celkové míry expozic upravené s ohledem na jakékoli změny vyplývající z opatření k řešení krize stanovených v plánu řešení krize a
- b) po konzultaci s příslušným orgánem upraví částku odpovídající stávajícímu požadavku obsaženému v článku 104a směrnice 2013/36/EU směrem dolů nebo nahoru, aby určil požadavek, který se má uplatnit na subjekt řešící krizi po provedení upřednostňované strategie řešení krize.

Orgán příslušný k řešení krize má možnost zvýšit požadavek uvedený v prvním pododstavci písm. a) bodě i) o vhodnou částku nezbytnou k zajištění toho, aby si subjekt po vyřešení krize na náležitou dobu nepřesahující jeden rok mohl udržet dostatečnou důvěru trhu.

Použije-li se šestý pododstavec tohoto odstavce, rovná se částka v něm uvedená požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, který se má použít po uplatnění nástrojů k řešení krize, sníženému o částku uvedenou v čl. 128 bodě 6 písm. a) směrnice 2013/36/EU.

Částka uvedená v šestém pododstavci tohoto odstavce se upraví směrem dolů, pokud orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem rozhodne, že by bylo proveditelné a důvěryhodné, aby po provedení strategie řešení krize k udržení důvěry trhu a zajištění dalšího poskytování zásadních hospodářských funkcí instituce subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) a jejího přístupu k financování bez využití mimořádné veřejné finanční podpory kromě příspěvků z mechanismů financování k řešení krizí v souladu s čl. 44 odst. 5 a 8 a čl. 101 odst. 2 postačovala nižší částka. Uvedená částka se upraví směrem nahoru, pokud orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem rozhodne, že k udržení důvěry trhu a zajištění dalšího poskytování zásadních hospodářských funkcí instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) i jejich přístupu k financování bez využití mimořádné veřejné finanční podpory kromě příspěvků z mechanismů financování k řešení krizí v souladu s čl. 44 odst. 5 a 8 a čl. 101 odst. 2 je po náležitou dobu nepřesahující jeden rok nezbytná vyšší částka.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících metodiku používanou orgány příslušnými k řešení krize k odhadu požadavku uvedeného v článku 104a směrnice 2013/36/EU a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, týkajících se subjektů řešících krizi na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi v případech, kdy se na skupinu řešící krizi tyto požadavky podle uvedené směrnice nevztahují.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. prosince 2019.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. Pokud jde o subjekty řešící krizi, na které se nevztahuje článek 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a které jsou součástí skupiny řešící krizi, jejíž celková aktiva převyšují 100 miliard EUR, rovná se výše požadavku uvedeného v odstavci 3 tohoto článku přinejmenším:

- a) 13,5 % při výpočtu v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. a) a
- b) 5 % při výpočtu v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. b).

Odchylně od článku 45b subjekty řešící krizi uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce splní výši požadavku uvedenou v prvním pododstavci tohoto odstavce, která se rovná 13,5 % při výpočtu v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. a), a 5 % při výpočtu v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. b), prostřednictvím kapitálu, podřízených způsobilých nástrojů nebo závazků uvedených v čl. 45b odst. 3 této směrnice.

6. Orgán příslušný k řešení krize může po konzultaci s příslušným orgánem rozhodnout, že uplatní požadavky stanovené v odstavci 5 tohoto článku vůči subjektu řešícímu krizi, na který se nevztahuje článek 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a který je součástí skupiny řešící krizi s celkovými aktivy nižšími než 100 miliard EUR a u kterého orgán příslušný k řešení krize vyhodnotil, že by s přiměřenou pravděpodobností mohl v případě selhání představovat systémové riziko.

Při přijímání rozhodnutí uvedeného v prvním pododstavci tohoto odstavce orgán příslušný k řešení krize zohlední:

- a) převahu vkladů a absenci dluhových nástrojů v modelu financování;
- b) rozsah, v jakém je omezen přístup na kapitálové trhy se způsobilými závazky;
- c) rozsah, v jakém subjekt řešící krizi závisí na kmenovém kapitálu tier 1 při plnění požadavku uvedeného v článku 45e.

Neexistencí rozhodnutí podle prvního pododstavce tohoto odstavce není dotčeno jakékoli rozhodnutí podle čl. 45b odst. 5.

7. Pokud jde o subjekty, které samy nejsou subjekty řešícími krizi, výše požadavku uvedená v odst. 2 prvním pododstavci činí:

- a) pro účely výpočtu požadavku uvedeného v čl. 45 odst. 1, v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. a), součet:
 - i) objemu ztrát, které mají být absorbovány, odpovídajícího požadavkům na subjekt uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a článku 104a směrnice 2013/36/EU a
 - ii) rekapitalizační částky, která subjektu umožňuje obnovit soulad s požadavkem na celkový kapitálový poměr uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a s požadavkem uvedeným v článku 104a směrnice 2013/36/EU po výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 59 a po řešení krize skupiny řešící krizi, a
- b) pro účely výpočtu požadavku uvedeného v čl. 45 odst. 1, v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. b), součet:
 - i) objemu ztrát, které mají být absorbovány, odpovídajícího požadavku na pákový poměr pro subjekt uvedenému v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 a
 - ii) rekapitalizační částky, která subjektu umožňuje obnovit soulad s požadavkem na pákový poměr uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 po výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 59 této směrnice a po řešení krize skupiny řešící krizi.

Pro účely čl. 45 odst. 2 písm. a) je požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 vyjádřen v procentech jako hodnota vypočítaná v souladu s prvním pododstavcem písm. a) tohoto odstavce děleno celkovým objemem rizikové expozice.

Pro účely čl. 45 odst. 2 písm. b) je požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 vyjádřen v procentech jako hodnota vypočítaná v souladu s prvním pododstavcem písm. b) tohoto odstavce děleno celkovou mírou expozic.

Při stanovování individuálního požadavku podle prvního pododstavce písm. b) tohoto odstavce zohlední orgán příslušný k řešení krize požadavky uvedené v čl. 37 odst. 10 a čl. 44 odst. 5 a 8.

Při stanovování rekapitalizačních částek uvedených v předcházejících pododstavcích orgán příslušný k řešení krize:

- a) využije nejnovější vykázané hodnoty příslušného celkového objemu rizikové expozice nebo příslušné celkové míry expozic upravené s ohledem na jakékoli změny vyplývající z opatření k řešení krize zahrnutých v plánu řešení krize a
- b) po konzultaci s příslušným orgánem upraví částku odpovídající stávajícímu požadavku obsaženému v článku 104a směrnice 2013/36/EU směrem dolů nebo nahoru, aby určil požadavek, který se použije na příslušný subjekt po výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 59 této směrnice nebo po řešení krize skupiny řešící krizi.

Orgán příslušný k řešení krize má možnost zvýšit požadavek uvedený v prvním pododstavci písm. a) bodě ii) tohoto odstavce o vhodnou částku nezbytnou k zajištění toho, aby si subjekt po výkonu pravomocí k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 59 na náležitou dobu nepřesahující jeden rok mohl udržet dostatečnou důvěru trhu.

Použije-li se šestý pododstavec tohoto odstavce, rovná se částka v něm uvedená požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, který se má použít po výkonu pravomocí k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 59 nebo po řešení krize skupiny řešící krizi, sníženému o částku uvedenou v čl. 128 bodě 6 písm. a) směrnice 2013/36/EU.

Částka uvedená v šestém pododstavci tohoto odstavce se upraví směrem dolů, pokud orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem rozhodne, že by bylo proveditelné a důvěryhodné, aby po výkonu pravomocí uvedených v článku 59 nebo po řešení krize skupiny řešící krizi k udržení důvěry trhu a zajištění dalšího poskytování zásadních hospodářských funkcí instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) i jejich přístupu k financování bez využití mimořádné veřejné finanční podpory kromě příspěvků z mechanismů financování k řešení krizí v souladu s čl. 44 odst. 5 a 8 a čl. 101 odst. 2 postačovala nižší částka. Uvedená částka se upraví směrem nahoru, pokud orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem rozhodne, že k udržení důvěry trhu a zajištění dalšího poskytování zásadních hospodářských funkcí instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) i jejich přístupu k financování bez využití mimořádné veřejné finanční podpory kromě příspěvků z mechanismů financování k řešení krizí v souladu s čl. 44 odst. 5 a 8 a čl. 101 odst. 2 je po náležitou dobu nepřesahující jeden rok nezbytná vyšší částka.

8. V případech, kdy orgán příslušný k řešení krize očekává, že určité třídy způsobilých závazků budou s přiměřenou pravděpodobností zcela nebo zčásti vyloučeny z procesu rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 44 odst. 3 nebo by mohly být zcela převedeny na určitého příjemce na základě částečného převodu, požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 se splní prostřednictvím kapitálu nebo jiných způsobilých závazků dostatečných k:

- a) pokrytí hodnoty vyloučených závazků určených v souladu s čl. 44 odst. 3;
- b) splnění podmínek uvedených v odstavci 2.

9. Každé rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize uložit minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky podle tohoto článku obsahuje zdůvodnění tohoto rozhodnutí, včetně úplného posouzení prvků uvedených v odstavcích 2 až 8 tohoto článku, a orgán příslušný k řešení krize je bez zbytečného odkladu přezkoumá s cílem zohlednit jakékoli změny ve výši požadavku uvedeného v článku 104a směrnice 2013/36/EU.

10. Pro účely odstavců 3 a 7 tohoto článku se kapitálové požadavky vykládají v souladu s tím, jak příslušný orgán uplatňuje přechodná ustanovení v části desáté hlavě I kapitolách 1, 2 a 4 nařízení (EU) č. 575/2013 a v ustanoveních vnitrostátních právních předpisů, jimiž se provádějí možnosti poskytnuté příslušným orgánům uvedeným nařízením.

Článek 45d

Určení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky pro subjekty řešící krizi patřící k G-SVI a unijní významné dceřiné podniky mimounijních G-SVI

1. Požadavek podle čl. 45 odst. 1 pro subjekt řešící krizi, který je G-SVI nebo součástí G-SVI, zahrnuje:

- a) požadavky uvedené v člancích 92a a 494 nařízení (EU) č. 575/2013 a
- b) jakýkoli dodatečný požadavek na kapitál a způsobilé závazky, jež určí orgán příslušný k řešení krize specificky pro tento subjekt v souladu s odstavcem 3 tohoto článku.

2. Požadavek podle čl. 45 odst. 1 pro unijní významný dceřiný podnik mimounijní G-SVI zahrnuje:

- a) požadavky uvedené v člancích 92b a 494 nařízení (EU) č. 575/2013 a

- b) jakýkoli dodatečný požadavek na kapitál a způsobilé závazky, jež určí orgán příslušný k řešení krize specificky pro tento významný dceřiný podnik v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, který má splnit prostřednictvím kapitálu a závazků, jež splňují podmínky článku 45f a čl. 89 odst. 2.
3. Orgán příslušný k řešení krize uloží dodatečný požadavek na kapitál a způsobilé závazky podle odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) pouze:
- a) v případě, že požadavek uvedený v odst. 1 písm. a) nebo v odst. 2 písm. a) tohoto článku není dostatečný ke splnění podmínek stanovených v článku 45c, a
- b) v rozsahu, který zajišťuje splnění podmínek stanovených v článku 45c.
4. V případech, kdy je subjektem řešícím krizi více než jeden subjekt G-SVI patřící k téže G-SVI, vypočítají relevantní orgány příslušné k řešení krize pro účely čl. 45h odst. 2 částku uvedenou v odstavci 3:
- a) pro každý subjekt řešící krizi;
- b) pro mateřský podnik v Unii, jako by to byl jediný subjekt řešící krizi této G-SVI.
5. Každé rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize uložit dodatečný požadavek na kapitál a způsobilé závazky podle odst. 1 písm. b) tohoto článku nebo odst. 2 písm. b) tohoto článku obsahuje zdůvodnění tohoto rozhodnutí, včetně úplného posouzení prvků uvedených v odstavci 3 tohoto článku, a orgán příslušný k řešení krize je bez zbytečného odkladu přezkoumá s cílem zohlednit jakékoli změny ve výši požadavku uvedeného v článku 104a směrnice 2013/36/EU, který se vztahuje na skupinu řešící krizi nebo unijní významný dceřiný podnik mimounijní G-SVI.

Článek 45e

Uplatnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky na subjekty řešící krizi

1. Subjekty řešící krizi dodržují požadavky stanovené v člancích 45b až 45d na konsolidovaném základě na úrovni skupiny řešící krizi.
2. Orgán příslušný pro řešení krize určí požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 pro subjekt řešící krizi na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi v souladu s článkem 45h na základě požadavků stanovených v člancích 45b až 45d a na základě toho, zda se krize dceřiných podniků skupiny ze třetích zemí má podle plánu řešení krize řešit odděleně.
3. V případě skupin řešících krizi určených v souladu s čl. 2 odst. 1 bodem 83b písm. b) relevantní orgán příslušný k řešení krize v závislosti na vlastnostech mechanismu solidarity a upřednostňované strategie řešení krize rozhodne o tom, které subjekty v rámci skupiny řešící krizi mají splňovat čl. 45c odst. 3 a 5 a čl. 45d odst., aby se zajistilo, že skupina řešící krizi jako celek splňuje odstavce 1 a 2 tohoto článku, a o tom, jak tyto subjekty mají dosáhnout v souladu s plánem řešení krize.

Článek 45f

Uplatnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky na subjekty, které samy nejsou subjektem řešícím krizi

1. InSTITUTE, které jsou dceřinými podniky subjektu řešícího krizi nebo subjektu z třetí země, avšak nejsou samy subjektem řešícím krizi, dodržují požadavky stanovené v článku 45c na individuálním základě.

Orgán příslušný k řešení krize se po konzultaci s příslušným orgánem může rozhodnout uplatnit požadavek stanovený v tomto článku na subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), který je dceřiným podnikem subjektu řešícího krizi, avšak není sám subjektem řešícím krizi.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce mateřské podniky v Unii, které samy nejsou subjekty řešícími krizi, avšak jsou dceřinými podniky subjektů ze třetích zemí, musí splňovat požadavky stanovené v člancích 45c a 45d na konsolidovaném základě.

V případě skupin řešících krizi určených v souladu s čl. 2 odst. 1 bodem 83b písm. b) platí, že úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu, které však samy nejsou subjekty řešícími krizi, ústřední subjekt, který však sám není subjektem řešícím krizi, a jakékoli subjekty řešící krizi, na něž se nevztahuje požadavek podle čl. 45e odst. 3, musí splňovat čl. 45c odst. 7 na individuálním základě.

Požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 pro subjekt uvedený v tomto odstavci se určí v souladu s článkem 45h a případně článkem 89 na základě požadavků stanovených v článku 45c.

2. Požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 pro subjekty uvedené v odstavci 1 tohoto článku se splní prostřednictvím jedné nebo více z těchto položek:

a) závazků,

- i) které jsou vydány subjektu řešícímu krizi a zakoupeny tímto subjektem buď přímo, nebo nepřímo prostřednictvím jiných subjektů v téže skupině řešící krizi, které koupily dané závazky od subjektu, na který se vztahuje tento článek, nebo jsou vydány stávajícímu akcionáři, který není součástí téže skupiny řešící krizi, nebo jsou tímto stávajícím akcionářem zakoupeny, a to pokud výkon pravomoci k odpisu nebo konverzi v souladu s články 59 až 62 nemá vliv na kontrolu subjektu řešícího krizi nad daným dceřiným podnikem;
- ii) které splňují kritéria způsobilosti podle článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013 s výjimkou čl. 72b odst. 2 písm. b), c), k), l) a m) a odst. 3 až 5 uvedeného nařízení;
- iii) které se v běžném úpadkovém řízení řadí pod závazky, které nesplňují podmínku uvedenou v bodě i) a nejsou způsobilé pro kapitálové požadavky;
- iv) které podléhají pravomocím k odpisu nebo konverzi v souladu s články 59 až 62 způsobem, který je v souladu se strategií řešení krize dané skupiny řešící krizi, zejména tím, že nemají vliv na kontrolu subjektu řešícího krizi nad daným dceřiným podnikem;
- v) jejichž nabytí není přímo ani nepřímo financováno subjektem, na který se vztahuje tento článek;
- vi) u kterých ustanovení, jimiž se řídí, výslovně ani implicitně neuvádějí, že by závazky byly subjektem, na který se vztahuje tento článek, předčasně vypovězeny, umořeny, splaceny či případně zpětně odkoupeny jindy než v případě platební neschopnosti nebo likvidace daného subjektu, a tento subjekt nic takového ani jinak neuvádí;
- vii) u kterých ustanovení, jimiž se řídí, nedávají držiteli právo na urychlení plánované budoucí výplaty úroků nebo jistiny jindy než v případě platební neschopnosti nebo likvidace subjektu, na který se vztahuje tento článek;
- viii) pro něž se výše splatných úroků nebo případně dividend nemění na základě úvěrového hodnocení subjektu, na který se vztahuje tento článek, nebo jeho mateřského podniku;

b) kapitálu:

- i) kmenového kapitálu tier 1 a
- ii) jiných kapitálových položek, které:
 - jsou vydány subjektům, které jsou součástí téže skupiny řešící krizi, nebo jsou takovými subjekty zakoupeny, nebo
 - jsou vydány subjektům, které nejsou součástí téže skupiny řešící krizi, nebo jsou takovými subjekty zakoupeny, a to za podmínky, že výkon pravomoci k odpisu nebo konverzi podle článků 59 až 62 nemá vliv na kontrolu subjektu řešícího krizi nad daným dceřiným podnikem.

3. Orgán příslušný k řešení krize dceřiného podniku, který není subjektem řešícím krizi, může upustit od uplatňování tohoto článku na daný dceřiný podnik, pokud:

- a) dceřiný podnik i subjekt řešící krizi jsou usazeny v tomtéž členském státě a jsou součástí téže skupiny řešící krizi;
- b) subjekt řešící krizi splňuje požadavek uvedený v článku 45e;

- c) neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka, která by bránila tomu, aby dceřinému podniku, pro který platí skutečnosti uvedené v čl. 59 odst. 3, subjekt řešící krizi okamžitě převedl kapitál nebo mu splatil závazky, zejména pokud je vůči tomuto subjektu řešícímu krizi přijato opatření k řešení krize;
- d) subjekt řešící krizi splňuje požadavky příslušného orgánu na obezřetné řízení dceřiného podniku a se souhlasem příslušného orgánu prohlásil, že se zaručuje za závazky přijaté dceřiným podnikem, anebo rizika v dceřiném podniku mají zanedbatelný význam;
- e) postupy hodnocení, měření a kontroly rizik používané v subjektu řešícím krizi se vztahují i na dceřiný podnik;
- f) subjekt řešící krizi drží více než 50 % hlasovacích práv plynoucích z podílu na kapitálu dceřiného podniku nebo má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů vedoucího orgánu dceřiného podniku;
4. Orgán příslušný k řešení krize dceřiného podniku, který není subjektem řešícím krizi, může rovněž upustit od uplatňování tohoto článku na daný dceřiný podnik, pokud:
- a) dceřiný podnik i jeho mateřský podnik jsou usazeny v tomtéž členském státě a jsou součástí téže skupiny řešící krizi;
- b) mateřský podnik plní na konsolidovaném základě v daném členském státě požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1;
- c) v dané době neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mateřským podnikem dceřinému podniku, pro který platí skutečnosti uvedené v čl. 59 odst. 3, zejména pokud je vůči mateřskému podniku přijato opatření k řešení krize nebo jsou uplatněny pravomoci uvedené v čl. 59 odst. 1;
- d) mateřský podnik splňuje požadavky příslušného orgánu ohledně obezřetného řízení dceřiného podniku a se souhlasem příslušného orgánu prohlásil, že se zaručuje za závazky přijaté dceřiným podnikem, nebo mají rizika v dceřiném podniku zanedbatelný význam;
- e) postupy hodnocení, měření a kontroly rizika používané v mateřském podniku se vztahují i na dceřiný podnik;
- f) mateřský podnik drží více než 50 % hlasovacích práv plynoucích z podílu na kapitálu dceřiného podniku nebo má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů vedoucího orgánu dceřiného podniku.
5. Jsou-li splněny podmínky stanovené v odst. 3 písm. a) a b), může orgán příslušný k řešení krize dceřiného podniku povolit, aby byl požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 zcela nebo zčásti splněn prostřednictvím záruky poskytnuté subjektem řešícím krizi, která splňuje tyto podmínky:
- a) záruka je poskytnuta na částku, která je alespoň ekvivalentní výši požadavku, jež nahrazuje;
- b) záruka se uplatní v okamžiku, kdy dceřiný podnik není schopen hradit své splatné dluhy nebo jiné závazky, nebo bylo v souvislosti s dceřiným podnikem učiněno zjištění v souladu s čl. 59 odst. 3, podle toho, která událost nastane dříve;
- c) záruka je zajištěna prostřednictvím dohody o finančním zajištění ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice 2002/47/ES, alespoň na 50 % její částky;
- d) zajištění záruky plní požadavky článku 197 nařízení (EU) č. 575/2013, což je po přiměřeně konzervativní srážce dostatečné k pokrytí částky zajištěné podle písmene c);
- e) zajištění záruky je nezatížené, a zejména se nepoužívá jako zajištění žádné další záruky;
- f) zajištění má skutečnou splatnost, která splňuje stejnou podmínku splatnosti, jaká je uvedena v čl. 72c odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, a
- g) neexistují žádné právní, regulatorní ani provozní překážky, jež by bránily převodu zajištění ze subjektu řešícího krizi na příslušný dceřiný podnik, včetně situací, kdy je vůči subjektu řešícímu krizi přijato opatření k řešení krize.

Pro účely prvního pododstavce písm. g) poskytne subjekt řešící krizi na žádost orgánu příslušného k řešení krize nezávislé, písemné a odůvodněné právní stanovisko, nebo jinak uspokojivě prokáže, že převodu zajištění ze subjektu řešícího krizi na příslušný dceřiný podnik nebrání žádné právní, regulační ani provozní překážky.

6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž blíže upřesní metody zamezující tomu, aby nástroje uznané pro účely tohoto článku, částečně nebo v plném rozsahu nepřímo upsané subjektem řešícím krizi bránily hladkému provedení strategie řešení krize. Tyto metody mají zejména zajistit řádný převod ztrát na subjekt řešící krizi a řádný převod kapitálu od subjektu řešícího krizi na subjekty, které jsou součástí skupiny řešící krizi, avšak nejsou samy subjekty řešícími krizi, a poskytnout mechanismus zamezující dvojímu započtení způsobilých nástrojů uznaných pro účely tohoto článku. Tyto metody budou zahrnovat režim odpočtů nebo rovnocenně spolehlivý přístup a zajistit pro subjekty, které nejsou samy subjektem řešícím krizi, výsledek rovnocenný plnému přímému upsání způsobilých nástrojů, které jsou uznány pro účely tohoto článku, subjektem řešícím krizi.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. prosince 2019.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 45g

Upuštění od uplatňování na ústřední subjekt a pro úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu

Orgán příslušný k řešení krize může zcela nebo zčásti upustit od uplatňování článku 45f na ústřední subjekt nebo na úvěrovou instituci trvale přidruženou k ústřednímu subjektu, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) úvěrové instituce a ústřední subjekt podléhají dohledu téhož příslušného orgánu, jsou usazeny v tomtéž členském státě a jsou součástí téže skupiny řešící krizi;
- b) závazky ústředního subjektu a jeho trvale přidružených úvěrových institucí jsou společné a nerozdílné nebo za závazky trvale přidružených úvěrových institucí plně ručí ústřední subjekt;
- c) minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky a solventnost a likvidita ústředního subjektu a všech trvale přidružených úvěrových institucí jsou sledovány jako celek na základě konsolidovaných účetních závěrek těchto institucí;
- d) v případě upuštění od uplatňování na úvěrovou instituci trvale přidruženou k ústřednímu subjektu jsou vedoucí orgány ústředního subjektu oprávněny vydávat instrukce vedoucím orgánům trvale přidružených institucí;
- e) příslušná skupina řešící krizi splňuje požadavek podle čl. 45e odst. 3 a
- f) v dané době neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mezi ústředním subjektem a trvale přidruženými úvěrovými institucemi v případě řešení krize.

Článek 45h

Postup při určování požadavku

1. Orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi, orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, není-li totožný s prvně uvedeným orgánem, a orgány příslušné k řešení krize odpovědné za dceřiné podniky skupiny řešící krizi, které podléhají požadavku uvedenému v článku 45f na individuálním základě, učiní vše, co je v jejich silách, aby dosáhly společného rozhodnutí o:

- a) výši požadavku uplatňovaného na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi na jednotlivé subjekty řešící krizi a
- b) výši požadavku uplatňovaného na individuálním základě na každý subjekt skupiny řešící krizi, který není subjektem řešícím krizi.

Společné rozhodnutí zajistí dodržení článků 45e a 45f, je dostatečně odůvodněné a:

- a) orgán příslušný k řešení krize jej poskytne subjektu řešícímu krizi, za něhož odpovídá;
- b) orgány příslušné k řešení krize jej poskytnou subjektům skupiny řešící krizi, které nejsou subjekty řešícími krizi a za něž odpovídají;
- c) orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi jej poskytne mateřskému podniku skupiny v Unii, pokud tento mateřský podnik v Unii není sám subjektem řešícím krizi z téže skupiny řešící krizi.

Společné rozhodnutí přijaté v souladu s tímto článkem může stanovit, že pokud je to v souladu se strategií řešení krize a subjekt řešící krizi přímo ani nepřímo nezakoupil dostatečné nástroje splňující požadavky podle čl. 45f odst. 2, plní dceřiný podnik požadavky podle čl. 45c odst. 7 v souladu s čl. 45f odst. 2 částečně prostřednictvím nástrojů vydaných subjektům, které nejsou součástí skupiny řešící krizi, a zakoupených těmito subjekty.

2. V případě, kdy je subjektem řešícím krizi více než jeden subjekt G-SVI náležící ke stejné G-SVI, pak orgány příslušné k řešení krize uvedené v odstavci 1 projednají a ve vhodných případech, je-li takový postup v souladu se strategií řešení krize G-SVI, sjednají uplatnění článku 72e nařízení (EU) č. 575/2013 a případnou úpravu za účelem minimalizace nebo eliminace rozdílu mezi součtem částek uvedených v čl. 45d odst. 4 písm. a) a článku 12 nařízení (EU) č. 575/2013 v případě jednotlivých subjektů řešících krizi a součtem částek uvedených v čl. 45d odst. 4 písm. b) a článku 12 nařízení (EU) č. 575/2013.

Tato úprava může být uplatněna za těchto podmínek:

- a) úprava může být uplatněna s ohledem na rozdíly ve výpočtu celkového objemu rizikové expozice mezi příslušnými členskými státy tím způsobem, že se upraví úroveň požadavku;
- b) úprava se neuplatní za účelem eliminace rozdílů vyplývajících z expozic mezi skupinami řešícími krizi.

Součet částek uvedených v čl. 45d odst. 4 písm. a) této směrnice a článku 12 nařízení (EU) č. 575/2013 v případě jednotlivých subjektů řešících krizi nesmí být nižší než součet částek uvedených v čl. 45d odst. 4 písm. b) této směrnice a článku 12 nařízení (EU) č. 575/2013.

3. Není-li společného rozhodnutí dosaženo do čtyř měsíců, je přijato rozhodnutí v souladu s odstavci 4 až 6.

4. Není-li společné rozhodnutí přijato do čtyř měsíců z důvodu neshody týkající se konsolidovaného požadavku pro skupinu řešící krizi uvedeného v článku 45e, přijme rozhodnutí o tomto konsolidovaném požadavku orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi po řádném zohlednění:

- a) posouzení subjektů skupiny řešící krizi, které nejsou subjekty řešícími krizi, jež provedly relevantní orgány příslušné k řešení krize;
- b) stanoviska orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny, není-li tento orgán totožný s orgánem příslušným k řešení krize subjektu řešícího krizi.

Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období kterýkoli z dotčených orgánů příslušných k řešení krize předložil záležitost EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi své rozhodnutí a vyčká na rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA.

Rozhodnutí EBA zohlední první pododstavec písm. a) a b).

Uvedená čtyřměsíční lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu nařízení (EU) č. 1093/2010. EBA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce.

Záležitost nelze EBA postoupit po skončení tohoto čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.

Pokud EBA nerozhodne do jednoho měsíce od postoupení záležitosti, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize subjektu řešícího krizi.

5. Není-li společné rozhodnutí přijato do čtyř měsíců z důvodu neshody týkající se úrovně požadavku uvedeného v článku 45f, který má být uplatněn na jakýkoli subjekt skupiny řešící krizi na individuálním základě, přijmou rozhodnutí orgány příslušné k řešení krize daného subjektu, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

- a) byly náležitě zohledněny názory a výhrady vyjádřené písemně orgánem příslušným k řešení krize subjektu řešícího krizi a
- b) pokud orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny není totožný s orgánem příslušným k řešení krize subjektu řešícího krizi, byly náležitě zohledněny názory a výhrady vyjádřené písemně orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny;

Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi nebo orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny předložil záležitost EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgány příslušné k řešení krize odpovědné za dceřiné podniky na individuálním základě své rozhodnutí a vyčkají rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodnou v souladu s rozhodnutím EBA. Rozhodnutí EBA zohlední první pododstavec písm. a) a b).

Uvedená čtyřměsíční lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu nařízení (EU) č. 1093/2010. EBA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce.

Záležitost nelze EBA postoupit po skončení tohoto čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.

Orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi nebo orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny záležitost EBA za účelem závazného zprostředkování nepostoupí, pokud úroveň stanovená orgánem příslušným k řešení krize dceřiného podniku:

- a) je v mezích 2 % celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 požadavku uvedeného v článku 45e a
- b) splňuje čl. 45c odst. 7.

Pokud EBA nerozhodne do jednoho měsíce, použijí se rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize dceřiných podniků.

Společné rozhodnutí a veškerá rozhodnutí přijatá v případě neexistence společného rozhodnutí jsou pravidelně přezkoumávána a v případě potřeby aktualizována.

6. Není-li společné rozhodnutí přijato do čtyř měsíců z důvodu neshody týkající se úrovně konsolidovaného požadavku pro skupinu řešící krizi a úrovně požadavku, který má být uplatněn na subjekty skupiny řešící krizi na individuálním základě, platí následující:

- a) rozhodnutí o úrovni požadavku, který má být uplatněn na dceřiné podniky skupiny řešící krizi na individuálním základě, se přijme v souladu s odstavcem 5;
- b) rozhodnutí o úrovni konsolidovaného požadavku pro skupinu řešící krizi se přijme v souladu s odstavcem 4.

7. Společné rozhodnutí uvedené v odstavci 1 a veškerá rozhodnutí přijatá podle odstavců 4, 5 a 6 orgány příslušnými k řešení krize v případě neexistence společného rozhodnutí jsou pro dotčené orgány příslušné k řešení krize závazná.

Společné rozhodnutí a veškerá rozhodnutí přijatá v případě neexistence společného rozhodnutí jsou pravidelně přezkoumávána a v případě potřeby aktualizována.

8. Orgány příslušné k řešení krize v koordinaci s příslušnými orgány vyžadují a ověřují, že subjekty plní požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1, a souběžně s vypracováním a udržováním plánů řešení krize přijímají rozhodnutí podle tohoto článku.

Článek 45i

Podávání zpráv pro účely dohledu a zveřejnění požadavku

1. Subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1, na které se vztahuje požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1, podávají svému příslušnému orgánu a orgánu příslušnému k řešení krize tyto informace:

- a) výši kapitálu, který v příslušných případech splňuje podmínky čl. 45f odst. 2 písm. b) této směrnice, a výši způsobilých závazků a vyjádření těchto výší v souladu s čl. 45 odst. 2 této směrnice po případném uplatnění odpočtů v souladu s články 72e až 72j nařízení (EU) č. 575/2013;
- b) výši jiných závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů;
- c) v případě položek uvedených v písmenech a) a b):
 - i) jejich složení, včetně jejich profilu splatnosti,
 - ii) jejich pořadí v běžném úpadkovém řízení a
 - iii) informace o tom, zda podléhají právním předpisům třetí země, a pokud ano, tak které, a zda obsahují smluvní podmínky uvedené v čl. 55 odst. 1 této směrnice a v čl. 52 odst. 1 písm. p) a q) a čl. 63 písm. n) a o) nařízení (EU) č. 575/2013.

Povinnost sdělovat výši jiných závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů uvedená v prvním pododstavci písm. b) tohoto odstavce se nepoužije na subjekty, které ke dni podání této informace drží kapitál a způsobilé závazky ve výši alespoň 150 % požadavku uvedeného v čl. 45 odst. 1, vypočítané v souladu s prvním pododstavcem písm. a) tohoto odstavce.

2. Subjekty uvedené v odstavci 1 podávají tyto informace:

- a) nejméně jednou za půl roku informace uvedené v odst. 1 písm. a) a
- b) nejméně jednou za rok informace uvedené v odst. 1 písm. b) a c).

Avšak na žádost příslušného orgánu nebo orgánu příslušného k řešení krize podávají subjekty uvedené v odstavci 1 informace uvedené v odstavci 1 častěji.

3. Subjekty uvedené odstavci 1 zveřejňují alespoň jednou ročně tyto informace:

- a) výši kapitálu, který v příslušných případech splňuje podmínky čl. 45f odst. 2 písm. b), a výši způsobilých závazků;
- b) složení položek uvedených v písmeni a) včetně jejich profilu splatnosti a pořadí v běžném úpadkovém řízení;
- c) použitelný požadavek podle článku 45e nebo článku 45f vyjádřený v souladu s čl. 45 odst. 2.

4. Odstavce 1 a 3 tohoto článku se nepoužijí na subjekty, jejichž plán řešení krize stanoví, že mají být likvidovány v běžném úpadkovém řízení.

5. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, v nichž upřesní jednotné šablony pro podávání zpráv, pokyny a metodiku k používání těchto šablon, četnost a lhůty podávání zpráv, definice a IT řešení pro podávání zpráv pro účely dohledu podle odstavců 1 a 2.

Tyto návrhy prováděcích technických norem stanoví standardizovaný způsob podávání informací o pořadí položek uvedených v odst. 1 písm. c), které se uplatní ve vnitrostátních úpadkových řízeních v každém členském státě.

V případě institucí nebo subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) této směrnice, na které se vztahují články 92a a 92b nařízení (EU) č. 575/2013, jsou tyto návrhy prováděcích technických norem v příslušných případech uvedeny do souladu s prováděcími technickými normami přijatými v souladu s článkem 430 uvedeného nařízení.

EBA předloží tyto prováděcí technické normy Komisi do 28. června 2020.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem specifikujících jednotné formáty pro zveřejnění, četnost zveřejňování a související pokyny, podle nichž se provádí zveřejnění požadované podle odstavce 3.

Tyto jednotné formáty pro zveřejnění musí poskytovat dostatečně obsáhlé a srovnatelné informace, aby na jejich základě mohli uživatelé posoudit rizikový profil subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 a to, do jaké míry splňují příslušný požadavek uvedený v člancích 45e nebo 45f. Je-li to vhodné, mají formáty pro zveřejnění podobu tabulky.

V případě institucí nebo subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) této směrnice, na které se vztahují články 92a a 92b nařízení (EU) č. 575/2013 jsou tyto návrhy prováděcích technických norem v příslušných případech uvedeny do souladu s prováděcími technickými normami přijatými v souladu s článkem 434a uvedeného nařízení.

EBA předloží tyto prováděcí technické normy Komisi do 28. června 2020.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

7. Pokud byla provedena opatření k řešení krize nebo vykonány pravomoci k odpisu a konverzi podle článku 59, požadavky na zveřejnění informací uvedené v odstavci 3 se použijí od konce lhůty pro splnění požadavků uvedených v článku 45e nebo 45f podle článku 45m.

Článek 45j

Podávání zpráv EBA

1. Orgány příslušné k řešení krize informují EBA o minimálním požadavku na kapitál a způsobilé závazky, který byl stanoven pro jednotlivé subjekty v jejich pravomoci v souladu s článkem 45e nebo článkem 45f.

2. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, v nichž upřesní jednotné šablony pro podávání zpráv, pokyny a metodiku k používání těchto šablon, četnost a lhůty podávání zpráv, definice a IT řešení týkající se toho, jak orgány příslušné k řešení krize v koordinaci s příslušnými orgány zjišťují a předávají informace EBA pro účely odstavce 1.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 28. června 2020.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 45k

Porušení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

1. Veškeré případy porušení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky uvedeného v článku 45e nebo 45f řeší relevantní orgány na základě alespoň jedné z následujících pravomocí a opatření:

- a) pravomocí řešit nebo odstraňovat překážky způsobilosti k řešení krize v souladu s články 17 a 18;
- b) pravomocí uvedených v článku 16a;
- c) opatření uvedených v článku 104 směrnice 2013/36/EU;
- d) opatření včasného zásahu v souladu s článkem 27;
- e) správních sankcí a jiných správních opatření v souladu s článkem 110 a s článkem 111.

Relevantní orgány mohou rovněž provést posouzení, zda je instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, a to v souladu s článkem 32, 32a nebo případně 33.

2. Orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány se při výkonu svých příslušných pravomocí uvedených v odstavci 1 vzájemně konzultují.

Článek 45l

Zprávy

1. EBA ve spolupráci s příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení krize každoročně předkládá Komisi zprávu obsahující posouzení přinejmenším následujícího:

- a) jak byl požadavek na kapitál a způsobilé závazky stanovený v souladu s článkem 45e nebo 45f proveden na vnitrostátní úrovni, a zejména zda se jeho výše stanovená pro srovnatelné subjekty mezi členskými státy liší;
- b) jak byla orgány příslušnými k řešení krize uplatňována pravomoc uvedená v čl. 45b odst. 4, 5 a 7 a zda se mezi členskými státy vyskytly rozdíly ve výkonu této pravomoci;
- c) celkové výše a složení kapitálu a způsobilých závazků institucí a subjektů, hodnoty nástrojů vydaných v daném období a dodatečných hodnot nezbytných ke splnění příslušných požadavků.

2. Kromě každoroční zprávy stanovené v odstavci 1 předkládá EBA Komisi každé tři roky zprávu posuzující:

- a) dopad minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky a jeho případně navržených harmonizovaných výší na:
 - i) finanční trhy obecně a trhy s nezajištěnými dluhopisy a deriváty zvlášť;
 - ii) modely podnikání a strukturu rozvah institucí, zejména jejich profil a strategii financování, a právní a provozní strukturu skupin;
 - iii) ziskovost institucí, zejména jejich náklady na financování;
 - iv) migraci expozic vůči subjektům, které nejsou předmětem obezřetnostního dohledu;
 - v) finanční inovace;
 - vi) převahu kapitálových nástrojů a podřízených způsobilých nástrojů a jejich povahu a prodejnost;
 - vii) rizikové chování institucí nebo subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d);
 - viii) míru zatížení aktiv institucí nebo subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d);
 - ix) opatření přijatá institucemi nebo subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) ke splnění minimálního požadavku, zejména rozsah, v jakém k plnění minimálního požadavku dochází snižováním aktiv, emisí dlouhodobých dluhopisů a získáváním kapitálu, a
 - x) výši úvěrů poskytovaných úvěrovými institucemi, se zvláštním zaměřením na úvěry pro mikropodniky a malé a střední podniky, místní orgány, regionální orgány a subjekty veřejného sektoru a na financování obchodu, včetně úvěrů v rámci oficiálních režimů pojištění vývozních úvěrů;
- b) interakci minimálních požadavků s požadavky na kapitál, pákový poměr a likviditu stanovenými v nařízení (EU) č. 575/2013 a ve směrnici 2013/36/EU;
- c) schopnost institucí nebo subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) nezávisle získávat kapitál či financování na trzích za účelem plnění případně navržených harmonizovaných minimálních požadavků.

3. Zpráva uvedená v odstavci 1 se předává Komisi do 30. září kalendářního roku následujícího po posledním roce zahrnutém ve zprávě. První zpráva se předloží Komisi do ... [30. září roku následujícího po datu použitelnosti této směrnice].

Zpráva uvedená v odstavci 2 se vypracovává za tři kalendářní roky a předává Komisi do 31. prosince kalendářního roku následujícího po posledním roce zahrnutém ve zprávě. První zpráva se Komisi předloží do 31. prosince 2022.

Článek 45m

Přechodná opatření a opatření po vyřešení krize

1. Odchylně od čl. 45 odst. 1 orgány příslušné k řešení krize stanoví vhodná přechodná období pro to, aby instituce nebo subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) splnily požadavky podle článků 45e nebo 45f nebo případně požadavky vyplývající z uplatnění čl. 45b odst. 4, 5 nebo 7. Lhůta, v níž mají instituce a subjekty splnit požadavky podle článků 45e nebo 45f nebo požadavky vyplývající z uplatnění čl. 45b odst. 4, 5 nebo 7, je 1. leden 2024.

Orgán příslušný k řešení krize určí pro požadavky podle článků 45e nebo 45f nebo případně požadavky vyplývající z uplatnění čl. 45b odst. 4, 5 nebo 7 průběžné cílové úrovně, které musí instituce nebo subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) splnit ke dni 1. ledna 2022. Tyto průběžné cílové úrovně zpravidla zajistí rovnoměrné navyšování kapitálu a způsobilých závazků na požadovanou úroveň.

Orgán příslušný k řešení krize může stanovit přechodné období končící po 1. lednu 2024, je-li to řádně odůvodněné a vhodné na základě kritérií uvedených v odstavci 7, přičemž zohlední:

- a) vývoj finanční situace subjektu;
- b) vyhlídky, že subjekt bude v přiměřené lhůtě schopen zajistit soulad s požadavky podle článků 45e nebo 45f nebo požadavkem vyplývajícím z uplatnění čl. 45b odst. 4, 5 nebo 7, a
- c) skutečnost, zda je subjekt schopen nahradit závazky, které přestaly splňovat kritéria způsobilosti nebo splatnosti stanovená v člincích 72b a 72c nařízení (EU) č. 575/2013 a článku 45b nebo čl. 45f odst. 2 této směrnice, a pokud ne, zda je tato neschopnost individuální povahy nebo je způsobena narušením na úrovni celého trhu.

2. Lhůta, v níž mají subjekty řešící krizi splnit minimální úrovně požadavků uvedených v čl. 45c odst. 5 a 6, je 1. leden 2022.

3. Minimální úrovně požadavků uvedených v čl. 45c odst. 5 a 6 se nepoužijí po dobu dvou let ode dne:

- a) kdy subjekt řešící krizi uplatnil nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů; nebo
- b) kdy subjekt řešící krizi zavedl alternativní opatření soukromého sektoru uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. b), jehož prostřednictvím byly kapitálové nástroje a další závazky odepsány nebo konvertovány na nástroje kmenového kapitálu tier 1, nebo kdy byly ve vztahu k tomuto subjektu řešícímu krizi uplatněny pravomoci k odpisu nebo konverzi v souladu s článkem 59, za účelem rekapitalizace subjektu řešícího krizi bez použití nástrojů k řešení krize.

4. Požadavky uvedené v čl. 45b odst. 4 a 7, případně i v čl. 45c odst. 5 a 6, se nepoužijí po dobu tří let ode dne, kdy subjekt řešící krizi nebo skupina, jejíž je subjekt řešící krizi součástí, byly určeny jako G-SVI nebo od kterého se subjekt řešící krizi nachází v situaci uvedené v čl. 45c odst. 5 nebo 6.

5. Odchylně od čl. 45 odst. 1 stanoví orgány příslušné k řešení krize vhodné přechodné období pro splnění požadavků podle článků 45e nebo 45f nebo případně požadavku vyplývajícího z uplatnění čl. 45b odst. 4, 5 nebo 7 pro instituce nebo subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), na které byly použity nástroje k řešení krize nebo pravomoci k odpisu nebo konverzi uvedené v článku 59.

6. Pro účely odstavců 1 až 5 sdělí orgány příslušné k řešení krize dané instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) plánovaný minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky pro každé 12měsíční období v rámci přechodného období s cílem usnadnit postupné navyšování jejich schopnosti absorbovat ztráty a schopnosti rekapitalizace. Na konci přechodného období se minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky rovná částce určené podle čl. 45b odst. 4, 5 nebo 7, čl. 45c odst. 5 a 6, článku 45e nebo článku 45f.

7. Při stanovování přechodných období orgány příslušné k řešení krize zohlední:

- a) převahu vkladů a absenci dluhových nástrojů v modelu financování;

- b) přístup na kapitálové trhy se způsobilými závazky;
- c) rozsah, v jakém subjekt řešící krizi závisí na kmenovém kapitálu tier 1 při plnění požadavku uvedeného v článku 45e.

8. S výhradou odstavce 1 mohou orgány příslušné k řešení krize kdykoli následně přezkoumat buď přechodné období, nebo jakýkoli plánovaný minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky sdělený podle odstavce 6.“;

- 18) v článku 46 se slova „způsobilé závazky“ ve všech mluvnických tvarech nahrazují slovy „závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“ v příslušném mluvnickém tvaru;
- 19) v čl. 47 odst. 1 písm. b) bodu i) se slova „způsobilých závazků“ nahrazují slovy „závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“;
- 20) článek 48 se mění takto:

- a) v odst. 1 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) pouze v případě, že je celkové snížení akcií nebo jiných nástrojů účasti, příslušných kapitálových nástrojů a závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů podle písmen a) až d) tohoto odstavce nižší než součet částek uvedených v čl. 47 odst. 3 písm. b) a c), sníží orgány v požadovaném rozsahu jistinu zbývajících závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, včetně dluhových nástrojů uvedených v čl. 108 odst. 3, nebo splatnou neuhrazenou částku v souvislosti s nimi, a to podle článku 44 v souladu s pořadím pohledávek v běžném úpadkovém řízení, včetně pořadí stanoveného pro vklady podle článku 108, ve spojení s odpisem podle písmen a) až d) tohoto odstavce, aby dosáhly součtu částek uvedených v čl. 47 odst. 3 písm. b) a c).“;

- b) v odstavci 2 se slova „způsobilé závazky“ ve všech mluvnických tvarech nahrazují slovy „závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“ v příslušném mluvnickém tvaru;

- c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„7. Členské státy zajistí, aby ve vnitrostátních právních předpisech upravujících běžné úpadkové řízení měly u subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až d) veškeré pohledávky vyplývající z položek kapitálu nižší stupeň priority než jakákoli pohledávka nevyplývající z položky kapitálu.“

Pro účely prvního pododstavce, pokud je nástroj uznaný jako položka kapitálu pouze částečně, se s celým nástrojem zachází jako s pohledávkou vyplývající z položky kapitálu, přičemž se řadí pod jakoukoli pohledávku nevyplývající z položky kapitálu.“;

- 21) článek 55 se nahrazuje tímto:

„Článek 55

Smluvní uznání rekapitalizace z vnitřních zdrojů

1. Členské státy uloží institucím a subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), aby do smluvních podmínek zahrnuly smluvní podmínku, podle níž věřitel nebo smluvní strana smlouvy či nástroje, které zřizují daný závazek, uznávají, že tento závazek může podléhat pravomocem k odpisu a konverzi, a souhlasí, že pro ně bude závazné jakékoli snížení jistiny nebo splatné neuhrazené částky, konverze nebo zrušení provedené výkonem uvedených pravomocí orgánem příslušným k řešení krize, za předpokladu, že tento závazek splňuje všechny tyto podmínky:

- a) závazek není vyloučen podle čl. 44 odst. 2;
- b) závazek není vkladem podle čl. 108 písm. a);
- c) závazek se řídí právem třetí země;
- d) závazek byl vydán nebo uzavřen po dni, kdy nabudou účinnosti ustanovení členského státu přijatá za účelem provedení tohoto oddílu.

Orgány příslušné k řešení krize mohou rozhodnout, že povinnost uvedená v prvním pododstavci tohoto odstavce se netýká institucí nebo subjektů, u nichž se požadavek podle čl. 45 odst. 1 rovná částce k absorpci ztrát, jak je vymezena v čl. 45c odst. 2 písm. a), za předpokladu, že závazky, které splňují podmínky uvedené v prvním pododstavci a které nezahrnují smluvní podmínku uvedenou v daném pododstavci, nejsou do tohoto požadavku započteny.

První pododstavec se nepoužije, pokud orgán členského státu příslušný k řešení krize zjistí, že závazky nebo nástroje uvedené v prvním pododstavci mohou podléhat pravomocem k odpisu a konverzi ze strany orgánu příslušného k řešení krize v členském státě podle práva třetí země nebo podle závazné dohody uzavřené s touto třetí zemí.

2. Členské státy zajistí, aby v případě, že instituce nebo subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) dospějí ke zjištění, že zahrnutí podmínky v souladu s požadavkem v odstavci 1 do smluvních ustanovení, jimiž se příslušný závazek řídí, je právně nebo jinak neproveditelné, tato instituce nebo subjekt oznámí své zjištění včetně označení kategorie, do níž daný závazek spadá, a odůvodnění tohoto zjištění orgánu příslušnému k řešení krize. Instituce nebo subjekt poskytne orgánu příslušnému k řešení krize na jeho žádost veškeré informace v přiměřené lhůtě po obdržení oznámení, aby tento orgán vyhodnotil dopad tohoto oznámení na způsobilost dané instituce nebo subjektu k řešení krize.

Členské státy zajistí, aby v případě oznámení podle prvního pododstavce tohoto odstavce byla povinnost zahrnout podmínku v souladu s požadavkem v odstavci 1 do smluvních ustanovení automaticky pozastavena od okamžiku, kdy orgán příslušný k řešení krize oznámení obdržel.

V případě, že orgán příslušný k řešení krize dojde k závěru, že s ohledem na potřebu zajistit způsobilost instituce nebo subjektu k řešení krize není zahrnutí podmínky do smluvních ustanovení v souladu s požadavkem v odstavci 1 právně nebo jinak neproveditelné, v přiměřené lhůtě po obdržení oznámení podle prvního pododstavce požaduje, aby tato smluvní podmínka byla zahrnuta. Orgán příslušný k řešení krize může navíc po instituci nebo subjektu požadovat, aby změnilly své postupy týkající se uplatňování výjimky ze smluvního uznání rekapitalizace z vnitřních zdrojů.

Závazky uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce neobsahují nástroje vedlejšího kapitálu tier 1, nástroje kapitálu tier 2 a dluhové nástroje uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 48 bodě ii), pokud jsou tyto nástroje nezajištěnými závazky. Závazky uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce jsou navíc prioritní vůči závazkům uvedeným v čl. 108 odst. 2 písm. a), b) a c) a čl. 108 odst. 3.

Pokud orgán příslušný k řešení krize v rámci posouzení způsobilosti k řešení krize instituce nebo subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) v souladu s články 15 a 16 nebo kdykoli jindy zjistí, že v třídě závazků, která zahrnuje způsobilé závazky, činí výše závazků, které v souladu s prvním pododstavcem tohoto odstavce nezahrnují smluvní podmínku uvedenou v odstavci 1, spolu se závazky, jež jsou vyloučeny z uplatnění nástroje k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů v souladu s čl. 44 odst. 2 nebo by mohly být vyňaty v souladu s čl. 44 odst. 3, více než 10 % této třídy, okamžitě vyhodnotí dopad této konkrétní skutečnosti na způsobilost dané instituce nebo subjektu k řešení krize, včetně dopadu na způsobilost k řešení krize vyplývajícího z rizika porušení záruk pro věřitele stanovených v článku 73 při uplatnění pravomoci k odpisu nebo konverzi způsobilých závazků.

Pokud orgán příslušný k řešení krize dospěje na základě posouzení uvedeného v pátém pododstavci tohoto odstavce k závěru, že závazky, které v souladu s prvním pododstavcem nezahrnují smluvní podmínku uvedenou v odstavci 1, tvoří podstatnou překážku způsobilosti k řešení krize, uplatní případně pravomoci uvedené v článku 17 s cílem odstranit tuto překážku způsobilosti k řešení krize.

Závazky, u nichž instituce nebo subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nezahrnou do smluvních ustanovení podmínku požadovanou podle odstavce 1 tohoto článku nebo na něž se v souladu s tímto odstavcem tento požadavek nevztahuje, se nezapočítávají do minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky.

3. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly od institucí a subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) vyžadovat, aby orgánům poskytly právní stanovisko týkající se právní vymahatelnosti a účinnosti takové podmínky uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

4. Skutečnost, že instituce nebo subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nezahrnuly do smluvních ustanovení, jimiž se příslušný závazek řídí, smluvní podmínku v souladu s požadavkem v odstavci 1 tohoto článku, nebrání orgánu příslušnému k řešení krize ve výkonu pravomocí k odpisu a konverzi ve vztahu k uvedenému závazku.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem k dalšímu určení seznamu závazků, na něž se vztahuje vyloučení podle odstavce 1, a obsahu smluvní podmínky uvedené v odstavci 1, přičemž zohlední různé modely podnikání institucí.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž dále upřesní:

- a) podmínky, za nichž by bylo právně nebo jinak neproveditelné, aby instituce nebo subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) zahrnul smluvní podmínku uvedenou v odstavci 1 tohoto článku do některých kategorií závazků;
- b) podmínky, za nichž má orgán příslušný k řešení krize vyžadovat zahrnutí smluvní podmínky podle odst. 2 třetího pododstavce;
- c) přiměřenou lhůtu pro orgán příslušný k řešení krize, aby vyžadoval zahrnutí smluvní podmínky podle odst. 2 třetího pododstavce.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. června 2020.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

7. Považuje-li to orgán příslušný k řešení krize za nezbytné, upřesní kategorie závazků, u nichž mohou instituce nebo subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) dospět ke zjištění, že zahrnutí smluvní podmínky uvedené v odstavci 1 tohoto článku je právně nebo jinak neproveditelné, a to na základě podmínek dále upřesněných v důsledku uplatňování odstavce 6.

8. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, aby upřesnila jednotné formáty a šablony pro oznamování orgánům příslušným k řešení krize pro účely odstavce 2.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 28. června 2020.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.;

22) název hlavy IV kapitoly V se nahrazuje tímto:

„Odepisování nebo konverze kapitálových nástrojů a způsobilých závazků“;

23) článek 59 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Požadavek na odpis nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků“;

b) odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Pravomoc k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků může být vykonána buď:

a) nezávisle na opatření k řešení krize; nebo

b) v kombinaci s opatřením k řešení krize, pokud jsou splněny podmínky zahájení řešení krize stanovené v článcích 32, 32a nebo 33.

Zakoupil-li subjekt řešící krizi příslušné kapitálové nástroje a způsobilé závazky nepřímo prostřednictvím jiných subjektů v téže skupině řešící krizi, pravomoc k odpisu nebo konverzi těchto příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků se vykoná zároveň s vykonáním téže pravomoci na úrovni mateřského podniku dotčeného subjektu na úrovni dalších mateřských podniků, které nejsou subjekty řešícími krizi, aby se ztráty fakticky přenesly na subjekt řešící krizi a aby subjekt řešící krizi provedl rekapitalizaci dotčeného subjektu.

Po výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů nebo způsobilých závazků nezávisle na opatření k řešení krize se provede ocenění podle článku 74 a použije se článek 75.“;

c) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„1a. Pravomoc k odpisu nebo konverzi způsobilých závazků nezávisle na opatření k řešení krize může být vykonána pouze ve vztahu ke způsobilým závazkům, které splňují podmínky uvedené v čl. 45f odst. 2 písm. a) této směrnice, s výjimkou podmínky týkající se zbývající splatnosti závazků, jak je stanovena v čl. 72c odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013.

Při výkonu této pravomoci členské státy zajistí, aby se odpis nebo konverze prováděly podle zásady uvedené v čl. 34 odst. 1 písm. g).

1b. Přijme-li se opatření k řešení krize ve vztahu k subjektu řešícímu krizi nebo za výjimečných okolností odchýlně od plánu řešení krize ve vztahu k subjektu, který není subjektem řešícím krizi, částka, která se sníží, odepíše nebo konvertuje v souladu s čl. 60 odst. 1 na úrovni takového subjektu, se započítá do limitů stanovených v čl. 37 odst. 10 a čl. 44 odst. 5 písm. a) nebo v čl. 44 odst. 8 písm. a), použitelných na dotčený subjekt.“;

d) v odstavci 2 se slova „kapitálových nástrojů“ nahrazují slovy „kapitálových nástrojů a způsobilých závazků uvedených v odstavci 1a“;

e) v odstavci 3 se větě a písmena a) a b) nahrazují tímto:

„3. Členské státy vyžadují, aby orgány příslušné k řešení krize vykonaly v souladu s článkem 60 neprodleně pravomoc k odpisu nebo konverzi ve vztahu k příslušným kapitálovým nástrojům a způsobilým závazkům uvedeným v odstavci 1a, vydaným institucí nebo subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), platí-li jedna nebo více z těchto okolností:

a) bylo zjištěno, že podmínky zahájení řešení krize stanovené v člancích 32, 32a nebo 33 byly splněny předtím, než byla přijata jakákoli opatření k řešení krize;

b) odpovědný orgán shledá, že instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) již nebudou životaschopné, pokud tato pravomoc nebude ve vztahu k příslušným kapitálovým nástrojům a způsobilým závazkům vykonána;“;

f) v odstavcích 4 a 10 se slova „kapitálové nástroje“ ve všech mluvnických tvarech nahrazují slovy „kapitálové nástroje nebo způsobilé závazky uvedené v odstavci 1a“ v příslušném mluvnickém tvaru;

24) článek 60 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Ustanovení týkající se odpisu nebo konverze příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků“;

b) v odstavci 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„d) jistina způsobilých závazků uvedených v čl. 59 odst. 1a se odepíše nebo konvertuje na nástroje kmenového kapitálu tier 1 anebo se jak odepíše, tak konvertuje na uvedené nástroje, a to v rozsahu požadovaném pro dosažení účelu řešení krize uvedeného v článku 31 nebo do plné výše příslušných způsobilých závazků, podle toho, která hodnota je nižší.“;

c) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pokud se jistina příslušného kapitálového nástroje nebo způsobilého závazku uvedeného v čl. 59 odst. 1a odepíše:

a) snížení této jistiny je trvalé, s výhradou odškodnění v souladu s mechanismem připisování uvedeným v čl. 46 odst. 3;

- b) vůči držiteli příslušného kapitálového nástroje nebo způsobilého závazku uvedeného v čl. 59 odst. 1a nezůstává na základě částky nástroje, která byla odepsána, nebo v souvislosti s ní žádný závazek, s výjimkou již vzniklého závazku a závazku k náhradě škody, jenž může vzniknout v důsledku napadení zákonnosti výkonu pravomoci k odpisu;
- c) žádnému držiteli příslušných kapitálových nástrojů nebo způsobilých závazků uvedených v čl. 59 odst. 1a není vyplacena jiná náhrada než v souladu s odstavcem 3 tohoto článku.;
- d) odstavec 3 se mění takto:
- i) návětí se nahrazuje tímto:
- „V zájmu konverze příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků uvedených v čl. 59 odst. 1a podle odst. 1 písm. b), c) a d) tohoto článku mohou orgány příslušné k řešení krize požadovat, aby instituce nebo subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) vydaly nástroje kmenového kapitálu tier 1 držitelům příslušných kapitálových nástrojů a takových způsobilých závazků. Příslušné kapitálové nástroje a takové závazky mohou být konvertovány pouze v případě, že jsou splněny tyto podmínky:“
- ii) v písmenu d) se slova „každý příslušný kapitálový nástroj“ nahrazují slovy „každý příslušný kapitálový nástroj nebo každý způsobilý závazek uvedený v čl. 59 odst. 1a“;

25) v čl. 61 odst. 3 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud jsou příslušné kapitálové nástroje nebo způsobilé závazky uvedené v čl. 59 odst. 1a této směrnice uznány pro účely splnění požadavku podle čl. 45f odst. 1, je orgánem odpovědným za učinění zjištění uvedeného v čl. 59 odst. 3 této směrnice odpovědný orgán členského státu, kde byly instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice povoleny v souladu s hlavou III směrnice 2013/36/EU.“

26) článek 62 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby odpovědné orgány předtím, než učiní zjištění uvedené v čl. 59 odst. 3 písm. b), c), d) nebo e) ve vztahu k dceřinému podniku, který vydává příslušné kapitálové nástroje nebo způsobilé závazky uvedené v čl. 59 odst. 1a za účelem splnění požadavku uvedeného v článku 45f na individuálním základě, nebo příslušné kapitálové nástroje, jež jsou uznány pro účely splnění požadavků na kapitál na individuálním základě nebo na konsolidovaném základě, splňovaly tyto požadavky:

- a) odpovědný orgán, který zvažuje, zda učinit zjištění uvedené v čl. 59 odst. 3 písm. b), c), d) nebo e), po konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize dotčeného subjektu řešícího krizi tuto skutečnost do 24 hodin po konzultaci uvedeného orgánu příslušného k řešení krize oznámí:
- i) orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě, a pokud nejde o tentýž orgán, i odpovědnému orgánu v členském státě, kde se nachází orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě;
- ii) orgánům příslušným k řešení krize ostatních subjektů v rámci téže skupiny řešící krizi, které od subjektu, na který se vztahuje čl. 45f odst. 1, přímo nebo nepřímo zakoupily závazky uvedené v čl. 45f odst. 2;
- b) odpovědný orgán, který zvažuje, zda učinit zjištění uvedené v čl. 59 odst. 3 písm. c), to neprodleně oznámí příslušnému orgánu odpovědnému za každou instituci nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), jež vydaly příslušné kapitálové nástroje, ve vztahu k nimž má být vykonána pravomoc k odpisu nebo konverzi, je-li toto zjištění učiněno, a pokud nejde o tentýž orgán, i odpovědným orgánům v členském státě, kde se nacházejí tyto příslušné orgány a orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě.“;

b) v odstavci 4 se návětí nahrazuje tímto:

„Bylo-li učiněno oznámení podle odstavce 1, posoudí odpovědný orgán po konzultaci s orgány, jež informoval v souladu s písm. a) bodem i) nebo písmenem b) uvedeného odstavce, tyto záležitosti:“;

- 27) v čl. 63 odst. 1 písm. e), f) a j) se slova „způsobilé závazky“ ve všech mluvnických tvarech nahrazují slovy „závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“ v příslušném mluvnickém tvaru;
- 28) v čl. 66 odst. 4 se slova „způsobilé závazky“ nahrazují slovy „závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“;
- 29) článek 68 se mění takto:
- a) v odstavci 3 se návěti nahrazuje tímto:
- „Jsou-li nadále plněny podstatné povinnosti podle smlouvy, včetně povinnosti platby a plnění, jakož i poskytování kolaterálu, pak opatření k předejití krizi, pozastavení povinnosti podle článku 33a nebo opatření krizového řízení, včetně událostí přímo souvisejících s uplatněním takového opatření, samo o sobě nikomu neumožňuje.“;
- b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:
- „5. Pozastavení nebo omezení podle článků 33a, 69 nebo 70 nepředstavuje neplnění smluvní povinnosti pro účely odstavců 1 a 3 tohoto článku a čl. 71 odst. 1.“;
- 30) článek 69 se mění takto:
- a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:
- „4. Jakékoli pozastavení podle odstavce 1 se nevztahuje na povinnost platby a plnění vůči:
- a) systémům a provozovatelům systémů, které jsou určeny podle směrnice 98/26/ES;
- b) ústředním protistranám povoleným v Unii podle článku 14 nařízení (EU) č. 648/2012 a vůči ústředním protistranám z třetích zemí uznaným ESMA podle článku 25 uvedeného nařízení;
- c) centrálním bankám.“;
- b) v odstavci 5 se doplňují nové pododstavce, které znějí:
- „Orgány příslušné k řešení krize stanoví rozsah uvedené pravomoci s ohledem na okolnosti jednotlivých případů. Zejména pečlivě posoudí, zda je vhodné rozšířit pozastavení povinnosti na způsobilé vklady, jež jsou vymezeny v čl. 2 odst. 1 bodě 4 směrnice 2014/49/EU, a zejména na pojištěné vklady fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků.
- Členské státy mohou stanovit, že v případě uplatnění pravomoci pozastavit povinnost platby nebo plnění ve vztahu k pojištěným vkladům umožní orgány příslušné k řešení krize vkladatelům přístup k náležitému dennímu obnosu z uvedených vkladů.“;
- 31) v článku 70 se odstavec 2 nahrazuje tímto:
- „2. Orgány příslušné k řešení krize nevykonají pravomoc uvedenou v odstavci 1 tohoto článku ve vztahu k některé z těchto možností:
- a) právům ze zajištění systémů nebo provozovatelů systémů určených pro účely směrnice 98/26/ES;
- b) ústředním protistranám povoleným v Unii podle článku 14 nařízení (EU) č. 648/2012 a ústředním protistranám z třetích zemí uznaným ESMA podle článku 25 uvedeného nařízení a
- c) centrálním bankám, a to nad aktivy zastavenými nebo poskytnutými institucí v režimu řešení krize formou marže nebo zajištění.“;
- 32) v článku 71 se odstavec 3 nahrazuje tímto:
- „3. Jakékoli pozastavení podle odstavce 1 nebo 2 se nevztahuje na:
- a) systémy nebo provozovatele systémů, které byly určeny pro účely směrnice 98/26/ES,

b) ústřední protistrany povolené v Unii podle článku 14 nařízení (EU) č. 648/2012 a ústřední protistrany z třetích zemí uznané ESMA podle článku 25 nařízení (EU) č. 648/2012 nebo

c) centrální banky.“;

33) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 71a

Smluvní uznání pravomocí pozastavit nebo omezit práva a povinnosti

1. Členské státy vyžadují, aby instituce a subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) do všech finančních smluv, které uzavírají a které se řídí právem třetí země, zahrnuly podmínku, podle níž smluvní strany uznávají, že daná finanční smlouva může podléhat pravomocem pozastavit nebo omezit práva a povinnosti podle článků 33a, 69, 70 a 71 vykonávaným orgánem příslušným k řešení krize, a uznávají, že budou vázány požadavky uvedenými v článku 68.

2. Členské státy mohou také vyžadovat, aby mateřské podniky v Unii zajistily, aby jejich dceřiné podniky ve třetích zemích do finančních smluv uvedených v odstavci 1 zahrnuly smluvní podmínku, která vyloučí, že výkon pravomoci orgánu příslušného k řešení krize pozastaví nebo omezí práva a povinnosti mateřského podniku v Unii podle odstavce 1 představuje platný důvod pro předčasné ukončení, pozastavení, změnu, započtení nebo vzájemné započtení nebo vymáhání práv ze zajištění u těchto smluv.

Požadavek uvedený v prvním pododstavci se může použít na dceřiné podniky ve třetích zemích, které jsou:

a) úvěrovými institucemi;

b) investičními podniky (nebo které by investičními podniky byly, měly-li by skutečné sídlo v příslušném členském státě) nebo

c) finančními institucemi.

3. Odstavec 1 se použije na jakoukoli finanční smlouvu, která:

a) zakládá novou povinnost nebo významně mění stávající povinnost poté, co vstoupí v platnost předpisy přijaté na vnitrostátní úrovni za účelem provedení tohoto článku;

b) stanoví výkon jednoho nebo více práv na ukončení smlouvy nebo práv vymáhat práva ze zajištění, na které by se uplatnily články 33a, 68, 69, 70 nebo 71, pokud by se finanční smlouva řídila právem příslušného členského státu.

4. Pokud instituce nebo subjekt smluvní podmínku vyžadovanou v souladu s odstavcem 1 tohoto článku do smlouvy nezahrnou, nebrání to orgánu příslušnému k řešení krize uplatnit ve vztahu k dané finanční smlouvě pravomoci uvedené v článcích 33a, 68, 69, 70 nebo 71.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem k dalšímu určení obsahu podmínky požadované v odstavci 1, přičemž zohlední různé modely podnikání institucí a subjektů.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. června 2020.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

34) článek 88 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„S výhradou článku 89 orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny zřídí kolegia k řešení krize určená k výkonu úkolů uvedených v článcích 12, 13, 16, 18, 45 až 45h, 91 a 92 a případně k zajištění spolupráce a koordinace s orgány příslušnými k řešení krize ve třetích zemích.“;

b) v odst. 1 druhém pododstavci písm. i) se slova „článku 45“ nahrazují slovy „článků 45 až 45h“;

35) článek 89 se nahrazuje tímto:

„Článek 89

Evropská kolegia k řešení krize

1. Pokud instituce v třetí zemi nebo mateřský podnik v třetí zemi má dceřiné podniky usazené v Unii nebo mateřské podniky v Unii usazené ve dvou nebo více členských státech nebo pokud jsou dvě nebo více poboček v Unii považovány za významné dvěma nebo více členskými státy, zřídí orgány příslušné k řešení krize v členských státech, v nichž jsou tyto subjekty usazeny nebo v nichž se nacházejí tyto významné pobočky, jedno evropské kolegium k řešení krize.

2. Evropské kolegium k řešení krize uvedené v odstavci 1 tohoto článku vykonává funkce a plní úkoly uvedené v článku 88 ve vztahu k subjektům uvedeným v odstavci 1 tohoto článku, a pokud jsou tyto úkoly relevantní, k jejich pobočkám.

Úkoly uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce zahrnují stanovení požadavku uvedeného v člancích 45 až 45h.

Při stanovení požadavku uvedeného v člancích 45 až 45h zohledňují členové evropského kolegia k řešení krize případnou globální strategii řešení krize přijatou orgány třetích zemí.

Pokud v souladu s globální strategií řešení krize dceřiné podniky usazené v Unii nebo mateřský podnik v Unii a jeho dceřiné instituce nejsou subjekty řešícími krizi a pokud členové evropského kolegia k řešení krize s touto strategií souhlasí, splní dceřiné podniky usazené v Unii nebo na konsolidovaném základě mateřský podnik v Unii požadavek čl. 45f odst. 1 tím, že svému konečnému mateřskému podniku usazenému ve třetí zemi nebo dceřiným podnikům tohoto konečného mateřského podniku usazeného v téže třetí zemi nebo jiným subjektům za podmínek stanovených v čl. 45f odst. 2 písm. a) bodu i) a písm. b) bodě ii) vydají nástroje uvedené v čl. 45f odst. 2 písm. a) a b).

3. Pokud všechny dceřiné podniky v Unii, jejichž mateřským podnikem je instituce z třetí země nebo mateřský podnik z třetí země, jsou v držení jednoho mateřského podniku v Unii, předsedá evropskému kolegiu k řešení krize orgán příslušný k řešení krize členského státu, kde je usazen mateřský podnik v Unii.

Pokud se první pododstavec nepoužije, předsedá evropskému kolegiu k řešení krize orgán příslušný k řešení krize mateřského podniku v Unii nebo dceřiného podniku v Unii s nejvyšší hodnotou celkových držných rozvahových aktiv.

4. Členské státy mohou po vzájemné dohodě všech příslušných stran upustit od požadavku zřídit evropské kolegium k řešení krize, pokud jiná skupina nebo kolegium vykonávají stejné funkce a plní stejné úkoly, jako jsou funkce a úkoly uvedené v tomto článku, a splňují všechny podmínky a postupy stanovené v tomto článku a v článku 90, včetně podmínek a postupů týkajících se členství a účasti v evropských kolegiích k řešení krize. V tom případě se veškeré odkazy na evropská kolegia k řešení krize v této směrnici rovněž považují za odkazy na tyto jiné skupiny nebo kolegia.

5. S výhradou odstavců 3 a 4 tohoto článku evropské kolegium k řešení krize v ostatních aspektech funguje v souladu s článkem 88.“;

36) v příloze se v oddílu B bodě 6 a oddílu C bodu 17 slova „způsobitelné závazky“ ve všech mluvnických tvarech nahrazují slovy „závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“ v příslušném mluvnickém tvaru.

Článek 2

Změny směrnice 98/26/ES

Směrnice 98/26/ES se mění takto:

1) článek 2 se mění takto:

a) písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) „ústřední protistranou“ rozumí ústřední protistrana ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení (EU) č. 648/2012;“;

b) písmeno f) se nahrazuje tímto:

„f) „účastníkem“ rozumí instituce, ústřední protistrana, zúčtovatel, clearingová instituce, provozovatel systému nebo člen clearingového systému ústřední protistrany, jíž bylo vydáno povolení podle článku 17 nařízení (EU) č. 648/2012;“;

2) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 12a

Komise do 28. června 2021 přezkoumá, jak členské státy uplatňují tuto směrnici na své vnitrostátní instituce s přímou účastí v systémech řídicích se právem třetí země a na zajištění poskytnuté v souvislosti s účastí v těchto systémech. Komise zejména posoudí, zda jsou potřebné jakékoli další změny této směrnice s ohledem na systémy, které se řídí právem třetí země. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě v této věci zprávu, k níž případně připojí návrhy na revizi této směrnice.“.

Článek 3

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 28. prosince 2020. Znění těchto předpisů sdělí neprodleně Komisi.

Členské státy použijí tyto předpisy ode dne jejich vstupu v platnost ve vnitrostátním právu, který nastane nejpozději dne 28. prosince 2020.

Členské státy použijí čl. 1 bod 17 této směrnice, pokud jde o čl. 45i odst. 3 směrnice 2014/59/EU, ode dne 1. ledna 2024. Pokud orgán příslušný k řešení krize stanovil v souladu s čl. 45m odst. 1 43 směrnice 2014/59/EU pro splnění požadavků lhůtu, která končí po dni 1. ledna 2024, je datum použitelnosti článku 1 bodu 17 této směrnice, pokud jde o čl. 45i odst. 4 3 směrnice 2014/59/EU, shodné s touto lhůtou pro splnění požadavků.

2. Předpisy uvedené v odstavci 1 přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Členské státy sdělí Komisi a EBA znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 4

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne 20. května 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA